

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXV • Núm. 1.300 • 1,60 €

19 • agost • 2004



«La pau constitueix un bé tan gran, que no cal desitjar-ne cap altre de més preuat ni posseir-ne cap altre de més útil»
Sant Agustí

El Pelegrinatge Europeu de Joves aplega 30.000 persones

Tothom a Santiago



Foto: Diego Moya

«Europa es va fer peregrinant a Santiago.» Aquestes paraules de Goethe reflecteixen l'esperit amb què es van aplegar a Santiago de Compostel·la del 5 al 8 d'agost, en ple Any Sant, milers de joves europeus. El seu lema, entonat al llarg dels quatre dies de celebració d'aquest Pelegrinatge Europeu de Joves, va ser *Testimonis de Crist per a una Europa de l'esperança*. Així els ho va recordar el Papa, que també va voler estar-hi present encara que fos només virtualment.

A banda d'assistir a diverses catequesis, els joves van poder triar entre un ampli ventall d'activitats per realitzar a la tarda (conferències, tallers i trobades), així com a la nit. Malgrat que molts d'ells van patir la duresa del camí, tothom reconeix que el goig sentit en arribar a la seu apostòlica de Santiago ho compensa tot. Han estat dies de convivència, comunió, reflexió i diversió que no oblidaran.

Pàg. 3 i 4

Dos espanyols a la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles

El cardenal Julián Herranz, que pertany a l'Opus Dei i és president del Pontifici Consell per als Textos Legislatius, i José Rodríguez Carballo, ministre general de l'orde franciscà dels Germans Menors, han entrat a formar part de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles. Joan Pau II va fer aquest nomenament el 7 d'agost passat. A partir d'ara, tots dos pertanyen a aquesta Congregació, també coneguda com «De Propaganda Fide».

Pàg. 5

Cimera d'experts en Nou Testament a Barcelona

Barcelona va acollir del 3 al 7 d'agost una de les trobades bíbliques més importants del món, la que cada any per aquestes dates celebra la Societat d'Estudiosos del Nou Testament (Studiorum Novi Testamenti Societas). Es van donar cita a la Ciutat Comital alguns dels millors teòlegs mundials que hi ha actualment en aquest camp, pertanyents a les tres confessions cristianes, per compartir i reflexionar sobre els seus últims avenços en ciència bíblica. L'organització local va anar a càrrec de la Facultat de Teologia de Catalunya, amb Mn. Armand Puig al capdavant, i de l'Associació Bíblica de Catalunya. La valoració final del congrés ha estat molt positiva, sobretot per la constatació del reconeixement que el projecte bíblic català comença ja a tenir arreu del món.

Pàg. 18 i 19



Sumari

Pàg. 7 Compromís de l'Església amb els malalts de sida

Pàg. 9 I Congrés Nacional sobre l'Advocació de la Salut

Pàg. 22 55a edició de l'Aplec de Matagalls

Pàg. 23 Lleida: Colònies per a escolans a Llesp

Pàg. 24 L'orgue del Miracle torna a fer-se sentir després de cent anys



Amics de Jesús

Benaurances 1 i 2

Pàg. 16 i 17

Editorial

Pelegrins a Santiago

Aquest any 2004 és any sant compostel·là perquè la commemoració de l'apòstol sant Jaume, el dia 25 de juliol, ha coincidit en diumenge, la qual cosa dóna més solennitat a la festa i provoca un augment de pelegrins i d'actes organitzats amb aquest motiu. La Xunta de Galícia ha aprofitat molt bé l'impacte de l'any Xacobeo i ha aconseguit promoció de forma extraordinària la regió gallega, propiciant l'arribada de milers de persones de tot arreu, atrets molts per motius religiosos, però també per d'altres més pagans com són tots els concerts, festivals i actes lúdics i culturals que s'organitzen aquest estiu en aquesta terra.

Lògicament, nosaltres ens fixarem només en el caràcter religiós d'aquest gran moviment de masses cap a terres gallegues. Perquè són molts milers els que seguint la tradició religiosa mil·lenària peregrinen per arribar a la tomba de l'apòstol sant Jaume, a la ciutat que porta el seu nom. És curiós que en aquests temps en què sembla que hem d'agafar el cotxe o el transport públic per anar a qualsevol lloc, de vegades molt proper, ens trobem amb tants pelegrins que continuen fent el camí de Santiago pel sistema tradicional, el de tota la vida: a peu.

L'experiència de realitzar aquesta ruta caminant és altament recomanable, encara que només siguin els últims cent quilòmetres, que ja atorguen el dret a rebre la «compostel·lana» o document que acredita que has realitzat aquest camí. Molts són els que l'han realitzat per primera vegada sense massa convenciment, però han quedat gratament impressionats i han repetit en moltes altres ocasions, i fins i tot s'han proposat reptes més grans com iniciar-lo des de llargues distàncies quilomètriques. També es poden observar conversions, com les de tants «caminants» que acaben sent «pelegrins», és a dir, totes aquelles persones que es van proposar fer el camí com a distracció o com un repte físic, amb motivacions esportives o d'autosuficiència, però que a poc a poc han anat descobrint el sentit cristià

del camí i han acabat acostant-se a l'apòstol sant Jaume per demanar-li que renovés una fe que havia quedat adormida o perduda en el temps.

Per al bon cristià també és una grata experiència perquè el camí de Santiago no és només un camí físic que cal recórrer amb els peus, també és un camí interior, que cal anar treballant amb el cor. Els llargs moments de camí proporcionen la possibilitat de reflexionar i plantejar-se des de la tranquil·litat i la llunyania del tràfec habitual, algunes de les qüestions que afecten la nostra fe, al nostre compromís amb l'Església o amb els germans.

També és una forma de comprovar com, malgrat el pas dels segles, la fe continua viva i encara que sigui preocupant l'avenç del secularisme, l'atracció cap a la tomba de l'apòstol continua despertant interès i devoció. Una de les sensacions agradables del camí de Santiago és imaginar-se als nostres avantpassats, de cent, dos-cents, tres-cents o mil anys passant pels mateixos llocs, sent contemplats per les mateixes pedres i esglésies que nosaltres. Aquesta sensació crea un vincle de continuïtat amb tots els qui ens han precedit, una cadena que dia a dia continua creixent, i que ningú podrà trencar.

És cert que aquests dies són els més intensos per fer el camí de Santiago i on més companys de ruta podem trobar-nos, però el camí és aquí sempre, no es tanca mai, està a disposició de tothom qui vulgui trobar-se amb l'apòstol i tenir una fantàstica experiència humana i espiritual, en qualsevol moment de l'any, i l'any que sigui. Alguns es lamenten que aquest any per d'altres obligacions o compromisos no podran anar a Santiago com desitjarien. No és problema, poden programar-ho per a qualsevol altre moment, perquè, es faci quan es faci, el camí sempre enriqueix l'esperit. I per als que ja ho han fet d'altres vegades, ja saben que mai no és el mateix i que sempre es produeixen agradables sorpreses, per la qual cosa val la pena posar-se novament en camí.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Muñté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Merche Ginés, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Conchi García, MADRID; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Lluís Serra i Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, Víctor M. Cardona, TORTOSA; Lluís Molist, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Joan Manuel Gutiérrez, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

E-mail: catcris@ibernet.com

catalunyacristiana@catcrist.com

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malsosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Director executiu: Marc Murtra

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Secretaria i subscripcions: Antònia Canals, Eduard Masllorenç

Administració i comptabilitat: Isabel Giralt

E-mail: administracio@catcrist.com

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per



Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 80,60 €
Resta d'Europa: 146,74 €
Amèrica i Àfrica: 178,30 €
Àsia i Oceania: 243,82 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«La pau constitueix un bé tan gran, que no cal desitjar-ne cap altre de més preuat ni posseir-ne cap altre de més útil»

(Sant Agustí. Filòsof i teòleg. 354-430)

Aquesta gran veritat de sant Agustí la descobreixen els pobles que, després de patir els horrors de la guerra, reconeixen «una pau segura i duradora». És quan reconeixen que la pau, «socialment», és el bé més preuat i més útil. Però això també s'experimenta «individualment» mentre no es confongui la pau amb la tranquil·la irresponsabilitat del mandrós, del passat i de l'indolent. La «pau interior individual», de la qual dimana la social, serà permanent mentre cada persona tingui una activitat gratificant, fe en el Creador i confiança amorosa en Ell. I fixeu-vos que els qui posseeixen aquesta categoria de pau no en són garrepes, la irradien amb alegria als altres. I per això multipliquen el

seu do! És el que deia el gran poeta alemany Novalis: «El camí de la pau travessa únicament el terreny de l'activitat múltiple.» En aquesta activitat entra també «reconèixer a cada persona la seva idiosincràsia, cultura i costums per diferents que siguin dels nostres». Però sense renunciar al nostre influx personal a cada persona, l'ofrena dels nostres dons. A això es referia un altre cèlebre alemany, l'escriptor i educador Friedrich L. Jahn (1778-1852): «El secret per viure en pau amb tothom consisteix en l'art de comprendre a cadascú segons la seva individualitat.» Per quant dóna la sentència de sant Agustí!

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín



en primer pla

La invasió cristiana de Santiago de Compostel·la

■ La Peregrinació Europea de Joves va aplegar 30.000 persones a la capital de Galícia durant quatre dies

SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA.— Sota el lema *Testimonis de Crist per a una Europa de l'Esperança* van arribar a Santiago milers de joves provinents de tot el continent amb la finalitat de, a més de conuiu, reflexionar, compartir experiències, pregar i divertir-se, despertar la consciència cristiana en relació amb el futur d'Europa.

Falta poc perquè siguin les sis de la tarda del dia 5 d'agost i la plaça de l'Obradoiro s'en-galana amb colors. Colors de diferents banderes, de diferents mocadors i samarretes que identifiquen cada grup, de les armilles reflectores dels voluntaris presents, dels turistes que hi passen i es pregunten per què la plaça està vallada i milers de joves hi prenen un lloc i esperen cantant i picant de mans, confonent el guirigall amb les cançons de Miquel que projecten dos altaveus enormes. Les campanes de la catedral anuncien que resten cinc minuts i eixorden tots els cànctics, diferents. bisbes fan la seva aparició a la pujada de les escales de l'edifici sant i els ànims van en ascens, sobretot en el grup dels italians, que s'han afeinyat per ser a la primera fila i que no van deixar de cantar i saltar des de la seva arribada a la plaça. Llavors és quan se sent una veu jove que crida «boas tardes peregrinos» i la plaça esclata. Es va fer oficial, la Peregrinació Europea de Joves acabava de començar. Ja hi eren tots plegats o gairebé tots. S'iniciaven quatre dies de convivència amb nois i noies que, com ells, arribaven de tot arreu d'Europa sota una mateixa passió: Jesucrist.

Després de saludar els pelegrins en cadascuna de les llengües possibles per la seva procedència, això és, castellà, català, basc, portuguès, francès, alemany, italià, anglès o rus, un grup de joves gallecs els van fer cantar i ballar durant una estona com a benvinguda. Més tard ho va fer l'arquebisbe de Santiago en persona, Mons. Barrio. Cap a les 18.50 h arribava el cardenal Rouco Varela, representant del Papa a la trobada, al capdavant d'un nombrós



El cardenal Rouco Varela, representant del Papa a la trobada, a la seva arribada a la plaça de l'Obradoiro.



Alguns dels joves que celebren haver arribat a Santiago.

grup de 2.700 joves de Madrid. *Testigos de Cristo para la Europa de la Esperanza, para la Europa del Amor*, himne de la PEJ 2004, va començar a sonar i a ser corejat per tots, els aplaudiments i l'alegria van inundar la plaça. Les llàgrimes d'emoció d'alguns dels que arribaven confirmaven l'alegria de tots, d'estar junts a Santiago, d'haver superat el cansament, les butllofes i els entrebancs del camí i de trobar-se amb la rebuda calorosa de la seva gent. Ara podia començar la benvinguda.

E ultreia, e sus eia

Mons. Barrio els va animar a promoure la construcció d'«una Europa sense fronteres, acollidora i solidària», i va acabar amb la frase que des d'antic pronuncien els pelegrins que van a Santiago: «E ultreia, e sus eia.» Endavant i cap amunt.

Carregats d'energia tots els joves pelegrins van anar a dinar on els corresponia perquè a les 21 hores començaven els concerts al Monte do Gozo. Es tractava del Festival Password, però només hi van assistir 5.000 persones. Massa per al cos, el cansament dels quilòmetres caminats va motivar que molts pelegrins no anessin a l'espectacle i optessin per dormir al pavelló, que per tres nits seria el seu hotel 5 estrelles: les porteries per tendals, les graderies per penjarobes i prestatges, el terra per matalàs, la llanterna per cercar alguna cosa a darrera hora o per llegir abans d'anar-se'n a dormir i el silenci com a norma tàcita.

Després de descansar, les jornades del divendres i del dissabte van començar a les 10 del matí, amb una catequesi a més d'una desena d'esglésies compostel·lanes preparades per a l'esdeveniment. Els oradors van ser alguns dels 100 bisbes que

Eines per a la joventut a la societat d'avui

Una de les catequesis més concorregudes va ser la de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de la *tendra*, com a ell li agrada dir, diòcesi de Terrassa. En ella, el qui és delegat de la Joventut per a la Conferència Episcopal, va fer una anàlisi breu de la societat en la qual avui s'ha de desenvolupar la joventut cristiana en la seva peregrinació per la vida. I és que va començar el seu discurs comparant el Camí de Santiago, els seus obstacles i la seva fita clara, amb la vida: «S'han de superar les dificultats que apareguin al camí, sense aturar-se amb els seus encants i pensant sempre en assolir l'objectiu que ens espera.» Per això, Mons. Saiz, va voler que els joves oients en aquella jornada prenguessin consciència que la Peregrinació Europea de Joves suposava una trobada triple que no es podia desaproveitar: una trobada amb Crist, amb els altres i amb un mateix.

Per al bisbe de Terrassa, avui, vivim dins d'una crisi de transmissió de valors i de comunicació entre nosaltres, en part a causa dels nous i individualitzadors mitjans de co-



Mons. Saiz.

municació com la televisió i Internet. «Hi ha molta dispersió, manquen valors que donin consistència personal», va afirmar Mons. Saiz, alhora que afegia a aquest factor la dificultat de socialització de l'element religiós avui dia; «abans un rebia la fe de forma natural, els pares te l'ensenyaven des que eres petit, ara no.»

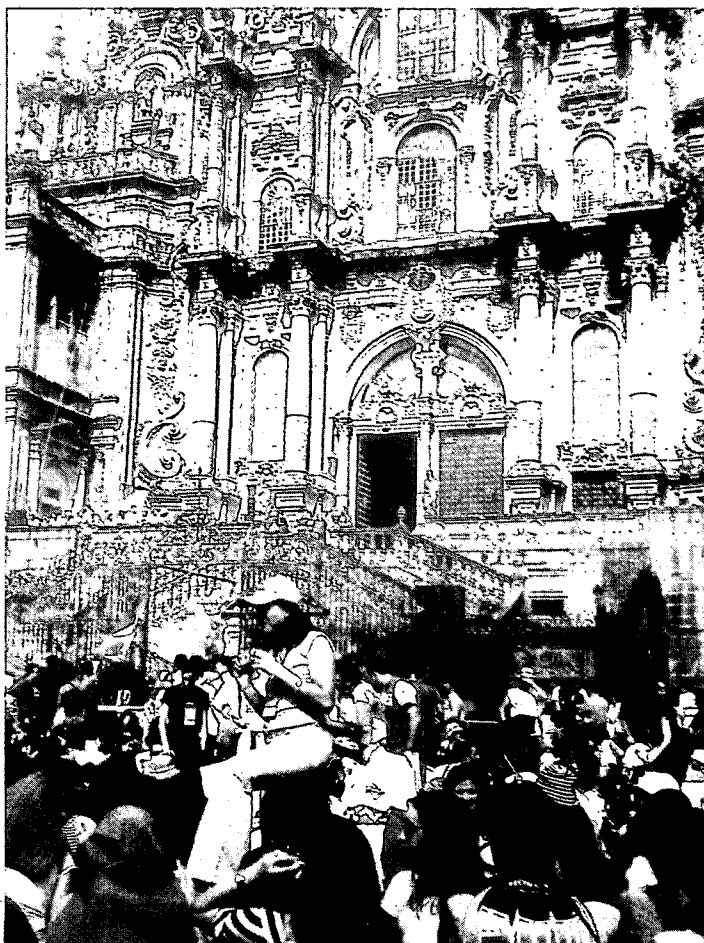
Què s'hi pot fer? Saiz va respondre amb una sèrie d'eines que recomana als joves que professen la fe: en primer lloc, atorgar-li un sentit a totes les accions del dia a dia perquè no es converteixin en repeticions mecàniques i ser apòstols de l'Evangeli acompanyant els processos espirituals de les persones que formen el nostre entorn;

en segon lloc, ser testimonis i no tenir vergonya a l'hora d'expressar-nos com a cristians, sense prepotències, amb naturalitat; i per últim, seguir l'exemple del Papa, és a dir, que la vida es caracteritzi pel *Cristocentrisme* i per l'incorformisme i la insatisfacció. El Papa també és així, vol continuar canviant el món.

I el bisbe de Terrassa va voler acabar dient: «Hem vingut a Santiago com a pelegrins però hem d'anar-nos-en com a apòstols.»



Entre la presència de bisbes de Catalunya assistents, aquí podem veure Mons. Xavier Salinas, Mons. Josep Àngel Saiz, Mons. Joan Enric Vives i el cardenal Ricard M. Carles.



Pelegrins a la plaça de l'Obradoiro esperen l'inici de l'acte d'acollida.

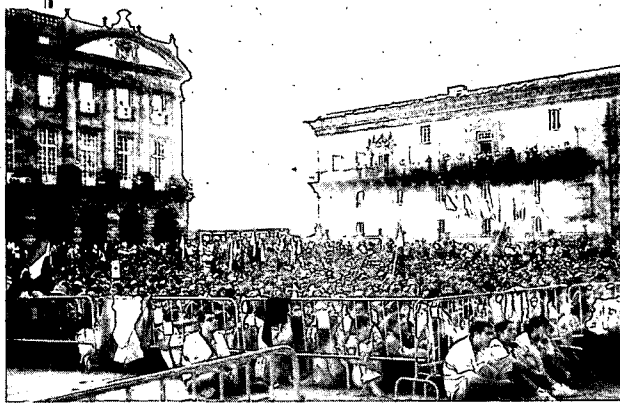
La peregrinació catalana

Uns 450 joves catalans van escollir la Ruta de la Plata per arribar a Santiago. El 30 de juliol sortien d'Ourense amb el cor i l'ànim per superar els 100 km que els separaven de la tomba de l'Apòstol. Cobrint etapes d'una mitjana de 20 km per dia, van tenir l'oportunitat de compartir moments amb pelegrins d'altres nacionalitats; especialment a les eucaristies es respirava aquesta comunió. D'aquesta manera, des dels primers quilòmetres els joves pelegrins feien realitat el lema que els duia a Santiago: *Testimoni de Crist per a una Europa de l'Esperança*.

A Compostel·la, els joves no estaven sols. Els seus pastors els van acompanyar: l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach; l'arquebisbe electe de Tarragona, Jaume Pujol; el bisbe de la Seu d'Urgell, Joan Enric Vives; el bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz. També hi era el cardenal Ricard M. Carles, arquebisbe emèrit de Barcelona. Precisament els joves es van abocar a la catequesi que va impartir, omplint l'església a vessar. En declaracions a *Catalunya Cristiana*, el cardenal Carles valorava el fet que «la joventut cristiana no és un grup petit. I això és una esperança per a l'Església i per al món. Els joves cristians d'avui van al fons de l'ànima».

Santiago no és el final del camí. Així ho ha afirmat el delegat de Pastoral de Joventut de la diòcesi d'Urgell, Pepe Chisvert: «Els joves han tornat molt contents i il·lusionats. Amb força i ganes de tornar a trobar-se a la Jornada Mundial de la Joventut de Colònia.»

van participar de les jornades. Tant les catequesis com les misses del pelegrí oficiades posteriorment es van fer en castellà per als més de 23.000 espanyols assistents, en francès (1.000), en italià (2.700), en portuguès (2.500) i en rus (100). Aquests eren els matins, i a les tardes els nois i noies havien d'escollir entre diferents tallers, conferències o trobades centrades en temàtiques com: *L'Europa de l'Esperança*, *Associacionisme juvenil*, *El rostre de Jesús en l'esclavatge infantil*,



Joves pelegrins a l'acte d'acollida el 5 d'agost passat.

Dansa al servei de l'Evangeli, Trobada de seminaristes, La vocació del jove cristià, Els mitjans de comunicació al servei de la veritat i un llarg etcètera.

I entre activitat i activitat, hi ha temps de conèixer el casc antic de Santiago, els seus carrers estrets plens d'història, els seus monuments, les seves terrasses, les seves tapes, els seus espectacles de carrer, passar la Porta Santa després de fer una hora de cua, trobar-se amb el grup de València amb el qual es va coincidir en el torn de dinar del migdia, fer la migdiada a l'ombra d'un parc...

I l'emoció esclata al Monte do Gozo

El Festival Password, que oferia la possibilitat d'escoltar músics provinents de diferents part del món, es va acabar la nit

de divendres, perquè per a la del dissabte es reservava la Vetlla de Pregària. Va ser la nit més carregada d'emocions d'aquest Pelegrinatge Europeu de la Joventut 2004. El recinte del Monte do Gozo es va omplir. 30.000 persones, 30.000 espelmes il·luminant la nit, però una sola veu. Compartien escenari un cor de joves, el seu director i els músics, amb els nombrosos bisbes assistents. La cerimònia va començar amb un espectacle visual organitzat pels voluntaris d'aquesta trobada, en la qual es representava la història del segle XX i les arrels cristianes d'Europa. Tot seguit va arribar el moment més emocionant, quan el papa Joan Pau II es va adreçar a tots els presents; va ser d'una manera virtual, però igualment la família cristiana aplegada a Santiago ho va viure de manera intensa.

El vídeo amb el missatge del Papa va ser portat per dos joves d'Ourense que van ser a la residència d'estiu de Castelgandolfo el dimecres 4 d'agost passat i van ser rebuts en audiència privada pel Summe Pontífex. Aquest volia

transmetre als joves europeus el següent: «Estimats joves, sentinelles del futur, comprometeu-vos que la llum de Crist, amb els vostres ideals, treball i pregària il·luminin el camí d'Europa en una nova alba de fe i esperança. Us faig una abraçada amb afecte i us beneixo de cor.» El cardenal Rouco Varela va pronunciar l'homília en la qual no van faltar testimonis de fe d'alguns pelegrins. Entre altres van destacar: un jove seminarista de Terrassa que no va voler oblidar-se de la desitjada beatificació del pare Pere Tarrés; una parella de Ciudad Real que properament celebrà el sagrament del matrimoni i l'amor dels quals va sorgir en una trobada cristiana; i un noi madrileny el germà del qual va morir l'11-M i que va arrencar els aplaudiments commoguts de tot el públic. Després de recuperar l'esperit festiu, Rouco Varela va acabar animant a anar «tots a

DAVID (26 anys)

Ve de Tarragona i va fer el camí des d'Ourense, l'anomenada *Ruta de la Plata*, en total 120 km acompanyats de butllofes, cremades del sol, rampes als peus, dolors a les cames... «però quan arribes a Santiago ja no et fa mal res. És una alegria entrar a Santiago amb tots els companys». Era el primer cop que feia el Camí i anava en un grup de més de 2.000 persones provinents de tota Espanya.

ANA I MARIA (23 i 24 anys)

Provinents de Ciudad Real van fer part de la Ruta de la Plata (des d'Ourense). Confessen que «el cansament ha estat molt gran, de vegades et penses que no pots més, però quan veus que sí l'alegria és doble». Però, alhora, reconeixen que la gent s'ha portat molt bé amb tots ells, «als pobles tots sortien amb là manega per omplir les nostres ampolles, alguns ens deixaven dutxar-nos a casa seva, ens donaven una tovallola, un refresc, ens preguntaven com estàvem, etc.»

BEA I MARIA JESÚS (17 anys)

Pertanyen al nombrosíssim grup madrileny. Aquestes dues amigues afirmen que el pitjor de l'experiència de fer el Camí i viure la PEJ2004 ha estat la manca d'organització i infraestructura en alguns moments: «Vam estar una mica amuntegats als poliesportius o garatges. Potser teníem un bany per a sis-centes persones que érem.» Però «conèixer tanta gent, la convivència i l'ambient que vius ho compensa tot. Érem 100 persones que ens coneixíem molt poc i hi ha hagut molta unió». De totes les activitats que des de l'organització es van programar la que més van gaudir va ser «sens dubte, el concert de Migueli».

Colònia», ciutat alemanya on tindrà lloc la XX Jornada Mundial de la Joventut Colònia 2005. L'èxtasi va arribar quan totes les emocions acumulades van esclatar en combinar-se durant quinze minuts la visió d'uns focs d'artifici preciosos amb l'himne corejat per 30.000 persones a l'uníson.

I és que va resultar ser el comiat que la meteorologia va permetre. Des del dijous 5 el temps corria el risc d'empitjorar, però es va mantenir. Va aguantar sense ploure fins al diumenge, quan ho va fer abundantment. Va ser un autèntic diluvi que va provocar que només assistissin a l'Eucaristia de cloenda unes 6.000 persones. Una representació dels pelegrins va lliurar una carta al cardenal Rouco Varela perquè arribi a mans del Papa. S'hi expressa el compromís de construir el nou continent de l'esperit i de «treballar en una nova Europa fundada en les arrels cristianes».

La pluja va acomiadar al llarg de tot el diumenge els pelegrins, que van anar deixant enrere Santiago. El temps acompanyava el sentiment de pena pel final d'uns dies inoblidables.

Reportatge i fotos:
Consuelo Chaves Mejuto

Vaticà

església en el món

Dos espanyols, membres de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles

■ El Papa nomena el cardenal Herranz i el pare franciscà Rodríguez Carballo

CIUTAT DEL VATICÀ.— Dos eclesiàstics espanyols han entrat a formar part com a membres de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles. Es tracta del cardenal Julián Herranz Casado i del pare franciscà José Rodríguez Carballo, nomenats pel Papa el 7 d'agost passat.

El cardenal Herranz és el president del Pontifici Consell per als Textos Legislatius, i pertany a l'Opus Dei. Va néixer a Baena (Còrdova) el 1939 i va realitzar els estudis eclesiàstics al Col·legi Romà de la Santa Creu, de Roma. És doctor en Dret Canònic per la Pontificia Universitat de Sant Tomàs de Roma i doctor en Medicina per les Universitats de Barcelona i de Navarra. El Papa el va crear cardenal el 21 d'octubre passat.

Julián Herranz va entrar el 1992 com a jutge suprem del Tribunal de la Signatura Apostòlica i des del 1994 és el president del Consell Pontifici per a la Interpretació dels Textos Legislatius. També és president de la Comissió Disciplinària de la Cúria Romana i havia estat membre de la Comissió per a la Disciplina del Clergat durant el Concili Vaticà



Cardenal Herranz.

II. És membre de la Congregació per al Clergat i relator i autor de diverses obres col·lectives en dret canònic.

Julián Herranz Casado és autor de *Pasión e imputabilidad* i de *Studi sulla nuova legislazione della Chiesa*. Ha encapçalat la delegació de la Santa Seu en la 19 Conferència de Ministres de Justícia al Consell d'Europa del 1994 i ha estat també cap de la delegació vaticana a la World Ministerial Conference on Transnational Crimes.



P. Carballo.

El ministre general dels franciscans menors

El Papa ha nomenat també membre de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles José Rodríguez Carballo, ministre general de l'orde franciscà dels Germans Menors des del 2003. Nascut a Lodoselo (Orense) el 1953 aquest religiós ha estat vinculat des de molt jove als franciscans. Va estudiar el batxiller al Seminari Menor Franciscà d'Hervón-

Padrón, a La Corunya, i el noviciat franciscà a Ponteáreas, a Pontevedra. Va fer els estudis de Filosofia i Teologia entre Santiago de Compostel·la i Jerusalem, on es va llicenciar en Teologia Bíblica a l'Institut Bíblic Franciscà. També va fer la llicenciatura en Sagrada Escripura a l'Institut Bíblic de Roma.

Va fer la professió solemne a Jerusalem, el 1976, i un any més tard va ser ordenat sacerdot.

Entre els nombrosos càrrecs de José Rodríguez Carballo destaca la presidència de la Unió dels Franciscans d'Europa (1994-1997), així com la responsabilitat de visitador general. Ha estat definidor-conseller general de l'orde franciscà a Espanya i Portugal, i ha estat secretari general de l'orde per a la formació i els estudis.

El cardenal Herranz i José Rodríguez Carballo formaran part des d'ara de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, que també és coneguda com «De Propaganda Fide». La constitució *Pastor bonus* del 1988, que reforma la Cúria vaticana, va optar per deixar el llatí i ara el nom oficial és Congregació per a l'Evangelització dels Pobles.

Miriam Díez i Bosch

Una delegació italiana clava la Creu del Jubileu al cim del K 2



Un moment de la missa al camp base del K 2.

CIUTAT DEL VATICÀ.— La bandera vaticana oneja al K 2, el segon cim més alt després de l'Everest. Un grup d'italians hi ha realitzat amb èxit una expedició, acompanyat per monsenyor Liberio Andreatta, administrador delegat de l'Obra Romana de Peregrinacions (ORP), que ha estat qui ha celebrat la missa i ha posat la Creu del Jubileu al cim. Monsenyor Andreatta és el capellà de les expedicions que també han col·locat la Creu del Jubileu a altres zones: Pol Nord (2001), Pol Sud (2002) i Mont Blanc (2003).

A banda dels alpinistes, també hi ha participat el ministre de Polítiques Agrícoles i Forestals, Gianini Alemanno.

La celebració eucarística al camp base K 2 s'ha realitzat en «un escenari incomparable: la catedral natural tenia com a sostre un cel net i blau», expliquen en un comunicat. A l'altar hi van col·locar la Creu del Jubileu, la bandera vaticana, la italiana i la de la regió del Veneto (per l'origen dels alpinistes), a més de dos records de Treviso i de Roma. L'exposició de banderes, però, no s'acaba aquí, ja que els pakistanesos musulmans que han ajudat els alpinistes també van voler participar a la missa, i van afegir-hi la bandera del seu país. (M.D.B.)

El Papa beneeix les Olimpíades

CASTELGANDOLFO.— Abans de recitar la pregària de l'*Angelus*, el Papa va enviar la seva benedicció als participants dels Jocs Olímpics d'Atenes i va desitjar que l'esdeveniment contribueixi a la pau entre els pobles: «Desitjo de tot cor que en el món, avui torbat i commogut per tantes formes d'odi i de violència, l'important esdeveniment esportiu dels jocs constitueixi una ocasió de trobada serena i serveixi per promoure la pau desitjada entre els pobles.» Fent-se ressò d'aquestes paraules, el bisbe catòlic d'Atenes, Mons. Nikolaos Foscolos, ha dit que «també jo espero que en aquests dies de Jocs Olímpics retorni l'amistat entre els pobles. Espero que tots els homes se sentin veritablement germans i que a tota la terra es pugui viure un armistici, com passava durant les olimpíades a l'an-

tiguitat».

De la seva banda, el Papa ha decidit crear una Oficina de l'Esport, que funcionarà al si del Pontifici Consell per als Laics. Joan Pau II ha assignat a aquesta nova secció les tasques següents: ser punt de referència a l'Església per a les organitzacions esportives nacionals i internacionals; sensibilitzar les esglésies locals en relació a l'atenció pastoral dels ambients esportius; afavorir una cultura de l'esport que promogui l'activitat esportiva com a mitjà per al desenvolupament integral de la persona, i com a mitjà per a la pau i fraternitat entre els pobles; proposar l'estudi de temàtiques específiques referides a l'esport, i organitzar i sostenir iniciatives que ajudin a suscitar testimonis de vida cristiana entre els esportistes. (ACI)



LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

Molt agraïts per la vostra estimació i ajuda

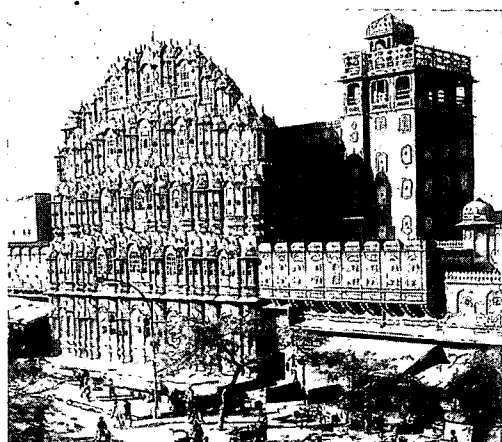
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781. Els donatius desgraven un 20% del total a l'IRPF (Llei 30/94)

www.residenciapmiralles.org

e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net

Del 6 al 21 d'octubre del 2004



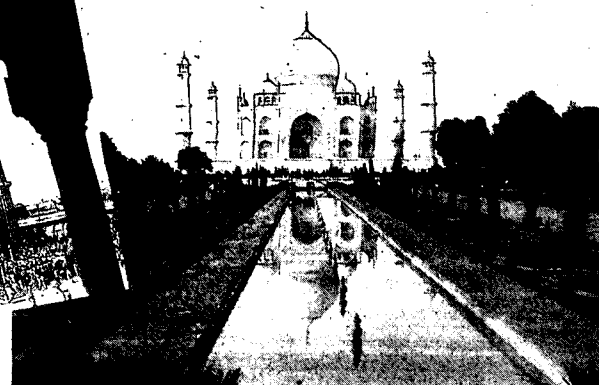
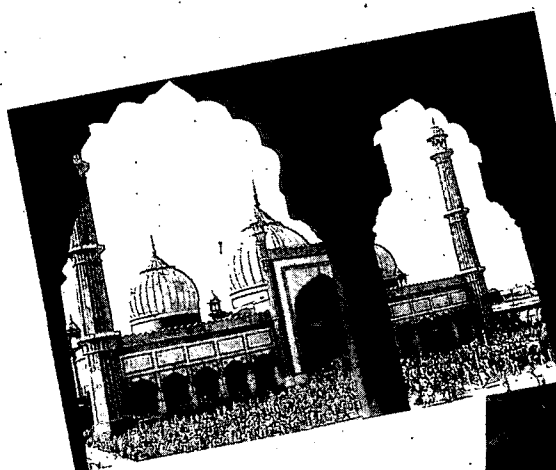
VIATGE A L'ÍNDIA

*Tot un mosaic de pobles,
llengües, cultures, creences...*



VISITAREM:

- DELHI
- BENARÉS
- SARMATH
- AGRA
- JAIPUR
- UDAIPUR
- AURANGABAD
- CALCUTA



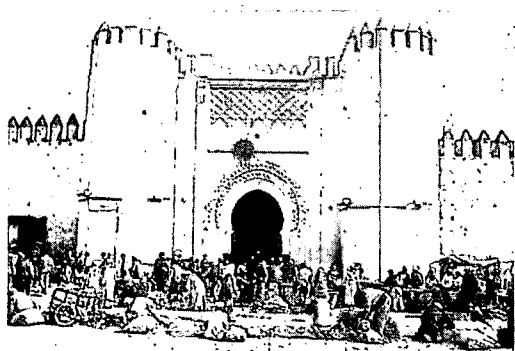
AMB EXCURSIONS A:

- Fatehpur Sikri, la ciutat abandonada
- Ambar, la ciutat monumental
- Ranakpur, extraordinari conjunt de temples jainistes (segle XV)
- Coves d'Ajanta, important conjunt dedicat a Buda (segles II aC i VII dC)
- Coves d'Ellora, conjunt de temples budistes, hinduistes i jainistes, nomenats joia de l'Índia, (segles VI-XI dC)
- Agra: visita de l'Ashram (centre d'acollida) Mare Teresa de Calcuta
- Calcuta: visita del convent Mare Teresa de Calcuta i participació en l'Eucaristia que se celebrarà amb motiu del 1r aniversari de la seva beatificació. Visita dels centres d'acollida

DEMANEU INFORMACIÓ JA DES D'ARA

Del 5 al 12 de desembre del 2004

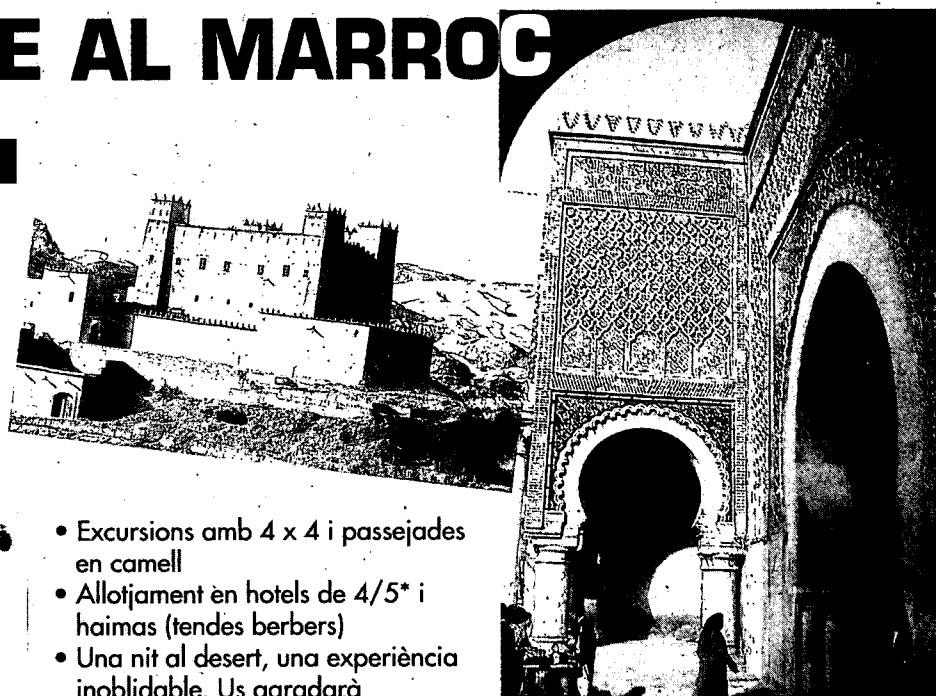
VIATGE AL MARROC



VISITAREM:

- MARRÀQUEIX
- OUARZAZATE
- TINERHIR
- ARFOUD
- IFRANE
- FEZ

RUTA DE LES CASBAHS:
 ✓ La vall de les roses
 ✓ Les gorges del Todra
 ✓ Dunes de Mèrzouga
 ✓ La vall de Ziz
 ✓ Mont Atlas, el bosc dels cedres gegants



- Excursions amb 4 x 4 i passejades en camell
- Allotjament en hotels de 4/5* i haimas (tendes berbers)
- Una nit al desert, una experiència inoblidable. Us agradarà

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE



MERCATRAVEL S.A.

Estats Units

El govern demana la col·laboració d'institucions catòliques contra la sida

■ El Vaticà crearà una fundació per als malalts afectats pel virus

WASHINGTON.— El govern dels Estats Units va demanar la col·laboració de les organitzacions catòliques en l'àmbit de la seva estratègia per combatre la difusió de la sida al món en una videoconferència a l'ambaixada d'aquest país davant la Santa Seu.

L'ambaixador Randall Tobias, coordinador del projecte global contra la sida del govern dels EUA, va intervenir des de Washington i va justificar la seva proposta davant la constatació que el 27% de les institucions sanitàries d'acollida de malalts de sida als països més pobres són catòliques. L'ambaixador Tobias va recordar que els Estats Units volen assignar 15.000 milions de dòlars els propers 5 anys per combatre la difusió de la malaltia. El responsable nord-americà de la lluita contra la sida va explicar que el govern nord-americà vol recórrer al mercat per reduir el preu dels fàrmacs antisida. Es vol explotar la competició entre empreses concurrents per disminuir els costos de les substàncies antiretrovirals.

Per la seva part, els representants catòlics van exigir accelerar la distribució dels fàrmacs als països més pobres i van reafirmar la necessitat de combatre aquesta pandèmia amb la promoció del desenvolupament social i econòmic, informa Fides. Els representants de la Comunitat de Sant Egidi, que ha posat en marxa a l'Àfrica projectes d'assistència als malalts de sida, van afirmar que juntament



L'Església està compromesa amb els malalts de sida.

amb la distribució dels fàrmacs cal promoure la formació del personal mèdic i paramèdic local.

D'altra banda, la Santa Seu ha anunciat la creació d'una fundació per a l'assistència dels malalts de sida. Segons ha revelat el cardenal Javier Lozano Barragán, president del Consell Pontifici per a la Pastoral de la Salut, la Fundació El Bon Samarità, que dependrà d'aquest organisme vaticà, tindrà com a objectiu «ajudar els malalts de tot el món, en particular els de la sida amb una connotació més forta cap als malalts a l'Àfrica». En declaracions publicades per l'agència Fides, el purpurat explica que «el compromís és planificar les necessitats més urgents de la sida.

Serà una fundació oberta a tots els qui vulguin ajudar els malalts de sida al continent africà, amb funcions ben detallades i un ordre a seguir, segons les necessitats dels països més afectats, més pobres, més necessitats de recursos».

«Volem que sigui una institució que englobi total l'Església catòlica, sent sempre fidels als nostres ideals prioritaris en el tema de la sida, primer de tot la prevenció i l'acompanyament del malalt», indica el cardenal. «Prevenció i educació en els valors cristians de fidelitat, especialment de la castedat, fidelitat conjugal i abstinència sexual, i atenció particular a la transmissió vertical mare-fill i a la sangüínia.» (C.C.)

ITALIA

Càritas demana ajut urgent per a Bangla Desh

ROMA.— Càritas internacional ha fet una crida per demanar ajut d'emergència per un valor de dos milions de dòlars per respondre a les conseqüències devastadores de les inundacions registrades a Bangla Desh per les pluges monsoniques. A finals de juny, tota la regió va patir greus inundacions. Algunes localitats van ser devastades per les riudes. Les pèrdues de vides humanes i els danys materials han estat quantiosos. A tot el país desenes de milers de persones encara es troben bloquejades i esperen ser rescatades, mentre que centenars de milers han rebut allotjament d'emergència als centres d'assistència. Els desbordaments han ocasionat igualment que més de 72.000 persones pateixin malalties per les aigües contamiandes, una circumstància que també s'ha començat a cobrar vides.

D'acord amb Càritas, actualment el gran repte és la distribució d'aliments, aigua potable i medicines a les famílies més necessitades; mentrestant les precipitacions i la riuada continuen representant una amenaça greu a la seguretat del transport d'ajut humanitari. L'organisme catòlic d'assistència està distribuint ajuda alimentària d'emergència a 25.000 famílies de quatre regions de Bangla Desh. També s'està duent a terme la distribució de medicaments essencials, així com la implementació d'un programa de «dinners-per-feina-i-habitatge» per tal d'ajudar els que han perdut el mitjà de sosteniment. Quan el nivell de l'aigua baixi, està prevista la construcció de 5.500 habitatges per a famílies que han perdut casa seva i totes les pertinències. (Zenit)

Emaús convida parlamentaris europeus a passar les vacances amb els pobres

ROMA.— La Comunitat d'Emaús ha convidat els membres del Parlament europeu que ho desitgin a passar deu dies de convivència i treball amb persones pobres o marginades en aquest període de vacances. La proposta ha estat llançada per Renzo Fiori, president d'aquesta comunitat de promoció de persones sense sostre, així com pel fundador, l'abbé Pierre. Els parlamentaris podran ajudar els membres de la comunitat en les seves feines: restauració de mobles de segona mà, reparació de roba vella..., sortir al carrer amb un camió per recollir aquests béns que la comunitat rep com un gest d'ajut en nombroses ciutats. Els parlamentaris europeus poden enviar un missatge a italia@emmaus.it (Zenit)

MÈXIC

Més de tres mil atletes «en cursa per l'Eucaristia»

MÈXIC.— Com a part de la preparació al XLVIII Congrés Eucarístic Internacional l'arxidiòcesi de Guadalajara, a través del Club Venados Santa Lucía, celebrarà la I Cursa Internacional per l'Eucaristia, el 29 d'agost, des de la catedral metropolitana fins al santuari dels Màrtirs. Segons els organitzadors, l'esdeveniment té com a objectiu motivar mitjançant la disciplina de l'atletisme a viure la celebració del Congrés Eucarístic. La sortida serà a les 8 del matí. Més de tres mil atletes de totes les edats recorreran una distància de 10,5 quilòmetres a través dels carrers principals de la ciutat. (ACI)

VIETNAM

El govern permet l'entrada a més seminaristes

HANOI.— Per al proper any acadèmic 2004-2005, el govern del Vietnam ha autoritzat l'entrada de noranta estudiants al Seminari Major Sant Josep de Hanoi, una decisió sense precedents. Per a Mons. Joseph Ngô Quang Kiêt, bisbe de Lang Son i actual administrador apostòlic de l'arxidiòcesi de Hanoi, l'autorització constitueix un signe d'esperança per a l'Església al nord del Vietnam, segons informa Ràdio Vaticana. Amb el nou curs escolar, el seminari trencarà el seu rècord d'estudiants des que va obrir les portes el 1989. En anys anteriors s'autoritzava la inscripció d'un nombre màxim de seixanta seminaristes cada dos anys. A causa del control del govern sobre els seminaris, actualment el nombre de sacerdots a la majoria de les diòcesis del nord del Vietnam és molt inferior al que es necessita. (Zenit)

XINA

Dol entre els catòlics per la mort del bisbe Wang Dian Duo

HEZE.— L'Església catòlica a la Xina està de dol per la mort de Mons. José Wang Dian Duo, bisbe de Heze-Tsaochoz, que va morir a la Xina el 27 de juliol, als 83 anys, a causa d'una crisi cardíaca. Com a bisbe, Mons. Duo va estar empresonat en tres ocasions un total de 20 anys. Quan estava en llibertat recorria en motocicleta tota la seva diòcesi per visitar els catòlics i administrar els sagraments. Una de les seves principals preocupacions va ser construir una catedral, després que haguessin destruït totes les esglésies de la seva diòcesi durant els anys vuitanta. Així el 2001, en presència de 20.000 fidels, va consagrar la catedral, que actualment és la més gran de la Xina. Mons. Duo, després de cursar els estudis escolars, va ingressar el 1938 al noviciat dels pares agustins recolets i va fer la seva professió religiosa solemne el 1940. Després d'estudiar Filosofia i Teologia a Hong Kong, va ser ordenat sacerdot a Manila el 1950. Va ser consagrat bisbe el 1996. (ACI)

Espanya

Visita «ad limina»
dels bisbes espanyols

MADRID.— Els bisbes de les diòcesis espanyoles faran la visita *ad limina* en dos torns, entre els dies 17 i 31 de gener del 2005 i entre el 21 de febrer i el 5 de març. La darrera visita *ad limina* dels bisbes espanyols va tenir lloc la tardor del 1997 i l'hivern del 1998.

El significat de la visita és visibilitzar la unitat i la comunió dels successors dels apòstols amb el successor de sant Pere i de les Esglésies locals amb l'Església primada de Roma. D'aquesta manera, constitueix una ocasió privilegiada per a la comunió eclesial, la col·legialitat episcopal i la caritat fraterna entre els pastors i amb el Papa.

El moment principal de la visita el constitueix l'entrevista personal que el Papa manté amb cadascun dels bisbes i la posterior audiència i discurs papal als diferents grups de bisbes. En aquests discursos el Papa incideix i subratlla les urgències pastorals de les diferents Esglésies particulars. En el decurs de la visita *ad limina*, els bisbes han de visitar també diferents dicasteris i organismes de la cúria romana, i peregrinar a les tombes dels apòstols Pere i Pau.

La Conferència Episcopal Espanyola ha distribuït les visites en l'ordre següent: del 17 al 31 de gener del 2005, bisbes de les províncies eclesiàstiques de Burgos, Madrid, Mèrida-Badajoz, Oviedo, Pamplona, Toledo, Valladolid i Saragossa, i arquebisbat castrense; del 2 de febrer al 5 de març, bisbes de les províncies eclesiàstiques de Barcelona, Granada, Santiago de Compostel·la, Sevilla, Tarragona i València. (SIC)

L'Església reclama ajuda
per als immigrants a Ceuta

■ Denuncia la situació de precarietat de centenars de persones

CADIS.— Davant de la presència massiva i de l'augment d'immigrants indocumentats a la ciutat autònoma de Ceuta, l'Església diocesana ha qualificat la situació d'«emergència humanitària» i ha demanat l'actuació urgent per part de l'administració competent.

A través d'un comunicat la diòcesi de Cadis i Ceuta ha estat la primera a donar la veu d'alarma davant de la lamentable situació, i insta la Secretaria d'Estat a prendre mesures urgents. L'Església ha estat l'encarregada de pal·liar els efectes col·laterals de la presència d'una quantitat incontrolada d'immigrants. Ha informat, però, que està desbordada per la situació.

La diòcesi, l'octubre del 2003, va acollir voluntàriament en un col·legi 80 immigrants indocumentats, únicament subsaharians, que vivien als carrers. Actualment són 200 els irregulars que estan en condicions infrahumanes. «Estem molt preocupats davant d'aquesta situació», assenyala el comunicat. «La xifra d'immigrants ha

augmentat considerablement i els estem acollint en situació de precarietat, amb màrfeques esteses pel terra i escassos serveis higiènics en unes instal·lacions que no es feien servir», puntualitza la missiva.

«Aquesta realitat no pot ni ha de continuar per més temps, ha d'arbitrar-se amb urgència una resposta per part de l'administració competent que solucioni situacions que han de considerar-se com a emergències humanitàries.» En un mes i mig, més de 100 subsaharians i asiàtics s'han establert a Ceuta



Immigrants en espera de rebre menjar.

augmentant la borsa d'irregulars, que ja supera el miler. Segons la mateixa Delegació del Govern, els carrers han esdevingut aixopluc per a 450 immigrants indocumentats, mentre que la resta està acollida al Centre d'Estada Temporal. Fins al moment, la Delegació del Govern no ha anunciat cap mesura extraordinària per resoldre aquesta situació. (ACI)



E l 13 d'octubre del 1992, el pare Werenfried va començar a Moscou una gran campanya del res del Rosari. En aquells moments, després de la caiguda del comunisme a Rússia, la campanya del res del Rosari es va proposar un objectiu ecumènic: per a la conversió de l'Occident materialista, la victòria de Crist a Rússia i la reconciliació entre l'església ortodoxa i la catòlica.

Però, la història no s'atura i objectius nous contribueixen al cada vegada més gran nombre de cristians que preguen cada dia a la nostra Mare com a mitjà de les nostres súpliques. En aquests moments —i a petició dels senyors bisbes— l'objectiu de la nostra pregària diària va cap a Cuba. Quin és l'objectiu?: que 400.000 catòlics cubans puguin rebre un rosari beneït pel Papa i puguin sumar-se a la campanya del res del Rosari.

Des del començament de la campanya el 1992, amb el títol *Bajo tu amparo nos acogemos*, es va publicar un llibret de meditacions sobre els misteris del Rosari en nou idiomes. Ara s'ha reeditat amb textos i il·lustracions nous, així com amb la inclusió dels nous cinc «misteris de llum».

Amb un donatiu de 6€ vostè pot o:

- Adquirir el rosari i el llibret de meditacions i unir-se a aquesta meravellosa campanya de pregària a la nostra Mare.
- Encarregar-nos que —en nom seu— enviï el rosari beneït pel Papa i el llibret *Bajo tu amparo nos acogemos* a un germà nostre en la fe de l'Església necessitada a Europa de l'Est o del Tercer Món.

Ajudeu-nos a propagar aquesta campanya!

LA CAMPANYA DEL ROSARI VA CREIXENT

El Rosari beneït pel papa Joan Pau II i el Llibret de meditacions són a disposició de tots aquells que es vulguin unir a la CAMPANYA DEL ROSARI

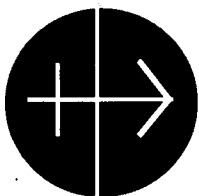
COM S'AJUDA A LA CAMPANYA

Invitem tots els, qui vulguin participar en aquesta campanya a enviar un DONATIU DE 6€. A canvi, rebran un Rosari beneït pel Papa i el Llibret «Bajo tu amparo nos acogemos» i nosaltres n'enviarem un altre GRATUÏTAMENT en nom seu als creients de Cuba que ens ho estan sol·licitant.



EL ROSARIO

Gozo · Luz · Dolor · Gloria



Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. 917 259 212

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763

c/c: 0049-1806-91-2110636317 - BSCH - Barcelona

☐ Vull rebre..... Rosaris i llibrets, Nom i Cognoms

i unir-me a la CAMPANYA.

☐ Hi col·laboro amb € Carrer núm

Per: Gir ☐ Transferència ☐ Xec ☐ C. Postal i Població

Província.....

Espanya

I Congrés Nacional sobre l'Advocació de la Salut

■ S'espera la participació d'unes 300 persones

AGUILAR DE LA FRONTERA.— La Confraria del Santíssim Crist de la Salut d'Aguilar de la Frontera (Còrdova) organitza del 20 al 21 de novembre el I Congrés Nacional sobre l'Advocació de la Salut. Segons ha explicat a *Catalunya Cristiana* el director

de la trobada, l'acadèmic i doctor en Història Juan Aranda Doncel, «l'advocació de la Salut està molt estesa arreu de l'Estat espanyol i aquest congrés és una necessitat, representa una oportunitat i és de gran interès».

Aquest congrés parteix «de la puixança i de la vitalitat del moviment confrare, sobretot a Andalusia», explica Juan Aranda. I afegeix: «En aquesta trobada no podem perdre de vista la vessant religiosa perquè el substrat de les confraries és religiós. Sense ell, no tenen sentit. Volem difondre el coneixement rigorós i científic de les confraries, concretat en l'advocació de la Salut. També ens plantegem l'objectiu de conciliar i fer compatibles les sessions acadèmiques amb les visites artístiques i culturals.»

Aquesta trobada confrare es prepara des de l'octubre de l'any passat, i això vol dir que hi ha una gran dosi d'il·lusió i de treball invertits. «No és la primera trobada que organitzem», acalareix Juan Aranda, «les altres convocatòries anteriors, com han estat el Congrés Internacional sobre Jesús Natzarè (1990), el II Congrés Nacional de Confraries de Setmana Santa (1996) o el Congrés Nacional d'Advocacions Marianes de Glòria (2003), han tingut una gran resposta». És per això que s'espera l'assistència d'unes 300 persones.

En relació als ponents d'aquest congrés, les expectatives s'han cobert àmpliament. Així, Aranda es mostra satisfet en constatar que la comunitat científica ja s'ha fet ressò d'aquesta trobada. «Comptarem amb ponents qualificats, especialitzats en història i art, provinents de deu universitats espanyoles, centres i institucions de recerca i arxius.» Així, es podran



Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

escollir 36 ponències en la doble vessant històrica i artística, entre elles la de Manuel Zamora, president del Consell de Germandats i Confraries de l'arxidiòcesi de Barcelona, que parlarà sobre *L'advocació de la Salut a Catalunya: santuaris, parròquies i barris*.

El congrés té una triple vessant: acadèmica, que comprèn una sèrie d'investigacions i estudis sobre les germandats i les confraries de la Salut a l'Estat espanyol; religiosa, que consistirà en una solemne

funció religiosa a l'ermita de la Salut, i cultural, per donar a conèixer el patrimoni històric-artístic d'Aguilar de la Frontera. Al llarg dels dos dies de congrés s'intercalaran les sessions d'aspecte històric amb ponències de tipus artístic. La trobada no se circumscriu només a Andalusia, tot i que les aportacions de les ponències andaluses són les més nombroses.

Advocació de la Salut

«L'advocació de la Salut», comenta Juan Aranda, «està íntimament lligada als brots epidèmics del segle XVII a tota la Península. El més tràgic va ser el del 1649-1650. La població demana protecció divina i és en aquest context que es potencia l'advocació de la Mare de Déu de

la Salut. Les advocacions marianes de Glòria també són importants arreu de l'Estat espanyol, on la Mare de Déu de la Salut és la patrona de moltes ciutats».

El moviment confrare gaudeix de bona salut. En paraules d'Aranda, «dins de l'Església, el moviment que més mou és el confrare. És el moviment laic més antic» i destaca que les confraries sempre han tingut un pes important i un arrelament popular considerable. És per això que considera que «aquí l'Església té un potencial molt gran per conrear. Els mateixos poders civils donen suport a les germandats i confraries perquè han vist la gran transcendència que tenen».

Fent una mica d'història, el director de la trobada subratlla que «el boom del moviment confrare arrenca precisament a mitjans de la dècada dels setanta, quan el laïcisme guanya terreny. És llavors quan el moviment confrare aflora amb gran vitalitat. Les confraries són un instrument de participació en la vida de la societat».

De cara al futur, Aranda es mostra optimista i una prova n'és aquest congrés que tindrà lloc al novembre. I apunta una raó més per aquest optimisme: «L'apogeu del moviment confrare no s'explica sense la incorporació de la joventut (els germans portants, que porten a les espatlles les imatges) i les dones (el 40% dels germans de les confraries són dones).»

Rosa Maria Jané Chueca

Comiat de Mons. Antonio Montero

MÉRIDA.— Segons informa la revista diocesana *Iglesia en camino*, el divendres 27 d'agost, a les 19.30, i el dissabte 28, a les 12.00, està previst que es dugui a terme el comiat de Mons. Antonio Montero a les dues seues catedral·lies de la diòcesi: el divendres a Badajoz i el dissabte a Mèrida. Mons. Montero deixa la diòcesi de Mèrida-Badajoz amb la benvinguda al seu successor, Santiago García-Aracil. El comiat es desenvoluparà en el marc d'una eucaristia, que presidirà Mons. Montero. Per facilitar la participació a la celebració de Badajoz, i ateses les característiques que té la catedral, que dificulten la visió, es disposaran pantalles gegants en llocs estratègics del temple, així com un sistema suplementari de megafonia. (C.C.)

III Assemblea General de Joves d'Acció Catòlica

BILBAO.— Del 22 al 25 de juliol va tenir lloc la III Assemblea General Ordinària del Moviment de Joves d'Acció Catòlica. El marc de la trobada va ser la Universitat de Deusto i es va celebrar sota el lema *Ser dins per estar fora*. Tres van ser els temes tractats a l'assemblea i que marquen la línia d'actuació del proper trienni: identitat del moviment, la iniciació i l'estructura-organització. El president general del moviment, Alberto Montaner, va assenyalar que «durant tot aquest curs el moviment ha treballat molt i bé per preparar aquest moment i poder viure'l amb intensitat». (C.C.)

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?



ASIA APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 178,30 €** ☐
Àsia i Oceania: 243,82 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐
 Titular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

Diàleg intercultural

A Barcelona s'està celebrant el Fòrum Universal de les Cultures. És un esdeveniment que respon a una necessitat ben actual de la mobilitat humana i de les idees. Les cultures avui es relacionen molt. El diàleg entre les cultures sorgeix com una exigència intrínseca de la mateixa naturalesa de l'home i de la cultura. No hi ha dubte que les cultures troben en el diàleg la salvaguarda del seu caràcter peculiar i de la comprensió i comunió recíproca. El diàleg no suposa que les cultures s'anul·lin en la uniformitat o que arribin a una forçada homologació o assimilació.

El diàleg és un instrument important per a realitzar la civilització de l'amor i de la pau, que és l'ideal en el qual cal inspirar la vida cultural, social, política i econòmica del nostre temps. A l'inici del tercer mil·lenni és urgent proposar de nou la via del diàleg a un món marcat per molts conflictes i violències.

Avui l'ideal d'una fraternitat vertaderament universal es fa més viu. Hi ha molts indicis que fan pensar

que aquesta convicció emergeix amb major força en la consciència de la humanitat. La reflexió dels creients, com s'ha posat en relleu en el recent Parlament de les Religions celebrat a Barcelona, tendeix a subratllar que la relació amb l'únic Déu, Pare comú de tots els homes, afavoreix el fet de sentir-se i de viure com a germans.

L'estil i la cultura del diàleg són particularment significatius pel que fa a la problemàtica de les migracions. Aquest és un fenomen social molt important del nostre temps. L'èxode de grans masses té com a conseqüència la mescla de tradicions i costums diferents, amb moltes repercussions en els països d'origen i en els d'acolliment.

El diàleg entre les cultures ha de tendir a superar qualsevol egoisme etnocèntric per a conjugar l'atenció a la pròpia cultura i el respecte de la diversitat. Per assolir-ho és fonamental l'educació, la qual ha de transmetre a les persones la consciència de les pròpies

arrels i ha d'oferir-los punts de referència que els permetin trobar la seva situació personal en el món.

Joan Pau II afirma que «el coneixement de les altres cultures, realitzat amb el sentit crític convenient i amb sòlids punts de referència ètica, porta a un major coneixement dels valors i dels límits inherents a la pròpia cultura i revela, a la vegada, l'existència d'una herència comuna a tot el gènere humà».

El diàleg entre les cultures sovint és difícil perquè hi ha la hipoteca de tràgiques herències de guerres, de conflictes, de violències i d'odis que la memòria continua fomentant. Tanmateix, per a superar les barreres de la incomunicabilitat, el camí que cal recórrer és el del perdó i la reconciliació. El Papa, en l'esmentat missatge, afirma que «moltes persones, en nom d'un realisme desenganyat, consideren aquest camí utòpic i ingenu. En canvi, en la perspectiva cristiana, aquesta és l'única via per a assolir la meta de la pau».



Missatgers de la Bona Notícia

CATALUNYA CRISTIANA

25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Antonio Bordàs
Rector de Batea

La contemplació

De vegades passa que llegeixes un llibre i passes pàgines i més pàgines i tot ho trobes normal, repasses el que ja saps, descobreixes que l'autor dóna una nova visió d'un tema, exposa els seus arguments, revisa punts de vista anteriors, els perfecciona amb noves reflexions.

Però arriba un moment que un nou tema et colpeix de manera especial, veus unes frases enginyoses i llavors dius: «eureka», ha valgut la pena passar-me vint o trenta hores llegint aquest llibre durant un mes. Això em va passar fa uns dies quan arribava ja a l'acabament d'un llibre escrit per Dom Columba Marmion, *Jesucristo, ideal del sacerdote*, publicat el 1952. A la pàgina 352 diu així: «Per als antics, l'aprenentatge de la pregària mental consistia a habitar-se a fer pauses en la lectura de la Sagrada Escripura o d'algun llibre de pietat. Durant aquestes pauses, l'ànima es reconcentra sobre ella mateixa, reflexiona, es persuadeix, veu quins són els seus deures, realitza actes de conformitat amb la voluntat divina i manifesta les seves esperances i les seves peticions. I quan s'acaben aquests sentiments de fe, de confiança i d'amor, es torna a continuar la lectura del llibre.»

Això m'ha portat a reflexionar sobre lectures d'altres autors que parlen de la capacitat de concentració de l'home i de la necessitat de meditar per trobar-se amb un mateix, i més encara allò que deien els antics, «coneix-te a tu mateix».

La contemplació ens porta a mirar el passat, aturar-nos en el present i mirar vers al futur. Si no hi ha meditació, hom no es troba amb un mateix.

En la nostra societat tecnificada i plena d'informacions ràpides, quasi instantànies, ens impedeixen meditar; però, és

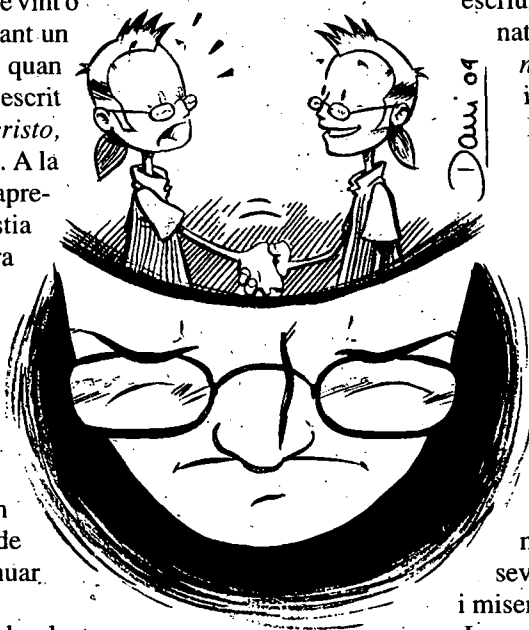
clar, la informació és un gran bé, el conèixer el que passa molt lluny de nosaltres i poder arribar-hi amb poques hores.

Un repte que té l'home actual és el d'unificar dintre de la diversitat, per això ha de meditar. D'una banda, és totalment necessària l'especialització per donar resposta als problemes concrets, perquè cada vegada sabem més coses; però tots els coneixements no els pot englobar un home. Ara no és possible escriure les *Etimologies*, la ciència ha caminat molt; però ha de fer un *status questionis* per saber on es troba i saber qui és ell i no perdre's pel camí de la informació. Per exemple, és molt fàcil veure un partit de futbol, mirar una pel·lícula, però costa més aprendre una lliçó. En el primer cas no cal que faci capesforç, en el segon ha de ser protagonista i ha d'interpretar l'acció.

La reflexió fa que l'home se senti actor de la història, intèrpret del món en què viu, i això és una funció plenament racional i lliure. Més encara, meditar en temes que obren a la transcendència és propi d'una ànima molt cultivada, perquè sap aixecar la seva ment al seu Déu creador i comprendre la seva dependència d'ell, que és amor infinit i misericòrdia.

La contemplació és un acte plenament de maduresa intel·lectual, afectiva i espiritual, que l'home ha de conrear, si no vol ser un mer instrument del món que ell es va fabricant de dia en dia.

Per això la tasca de la religió és tan necessària, fa que l'home se senti unit a un ésser espiritual, que no veu, però que intueix que existeix, i que ha acceptat que Déu es fa home en Jesucrist. Sigui com sigui, la meditació és totalment necessària per sentir-se home, criatura cridada a viure una transcendència.



Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Apassionament i veritat

Mitjanit. Acabo d'apagar la televisió. Segueix un debat. Però he decidit deixar-lo córrer. Allò que podia reflectir uns punts de vista per valorar, un dels participants ho ha convertit en un atac als qui defensaven la postura contrària. Ho feia cridant i mentint. La informació que donava no era certa. Sí, en canvi, molt apassionada. Massa apassionada i, per això mateix, s'havia de sospitar que la raó no l'assistia... L'apassionament fa posar a l'aguait. El participant en el debat aportava informacions. Demostraven que tenia una postura prèvia —prejudicis— que bloquejava la recerca de la veritat, no escoltava els altres participants i pretenia desprestigi-los.

L'anècdota és exponent del que succeeix en la vida social. M'ho comentava, fa pocs dies, un jove: «Em cansa tanta manipulació. Es cuina amb falses notícies. Noves amb la falsedat d'una visió que les deforma i que propicia una interpretació interessada. Moltes vegades t'adones que pretenen enganyar-te. L'objectiu és la desinformació. El títol de la notícia, que serà la poca cosa que la major part de lectors o oïdors retindran, és donat des d'una perspectiva que la decanta a favor del comunicador. Aquest actua segons les directrius

d'una empresa o de la seva visió interessada per afavorir els líders de torn.»

L'esmentat universitari, estudis i reflexiu, m'explicava també la seva impressió pel fet que, en lloc de discutir problemes, en moltes ocasions, es desprestigia i es procura que aparegui com a ridícul que pensa de manera distinta. La desqualificació de les persones és una arma perillosa. Fa mal a la societat. Per la desvaloració de la persona atacada i perquè crea un clima propici a la mentida i a la falta de criteri, tan necessari, en una societat que ha de respectar els drets humans. Moltes paraules, moltes d'elles abstractes, són sovint una ona de fum per no haver de confessar la veritat. I no afrontar-la.

Hi ha, sens dubte, la seriosa responsabilitat de la creació d'opinió. És efectiva la força dels mitjans de comunicació. La propaganda comercial ho sap prou. També en fan ús els dirigents de la societat. Quan es parla de «transparència» en els afers socials, possiblement, es volen dir coses distintes. Ho sembla, oi? La vida social només es basteix eficaçment amb la veritat. La veritat du respecte a les persones i les fa més virtuoses. És virtuós el fet de saber discutir sobre coses, sense ridiculitzar o menystenir els altres.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Informàtica

A la informàtica li passa com al telèfon mòbil, poden servir per a satisfaccions frívols, però una persona responsable no pot prescindir-ne. No perquè vegem gent que passa el temps en converses vanes, podem ignorar el paper important que, per a la seguretat de moltes persones, representa endur-se aquest aparell.

El nostre món tendeix a establir múltiples relacions febles. Ho repeteixo moltes vegades, tantes, que ja no sé si l'asserció és una cosa meua o la vaig aprendre d'altres. Però el nostre món interrelacionat, entre altres sistemes per Internet, està capacitat per enriquir-se, d'una manera fàcil i barata, com mai no havia pogut. Internet, les web i els cercadors impliquen eixamplar les possibilitats de coneixement, com en el seu dia ho va ser l'aparició de la impremta. Segurament que llavors hi va haver gent que no va aprendre a llegir, tot ignorant la riquesa innovadora que suposava l'invent de Gutenberg.

Entrar en Internet és com travessar la porta d'una biblioteca enorme, amb volums bons i dolents, informatius uns, formatius altres, depredadors i destructors uns quants. No és qüestió de protecció i por, sinó de preparació de la voluntat, per ser fidels a uns principis. Vist des d'un altre angle, la suprema grandesa d'Internet és que ens permet fer el bé amb immediatesa i globalitat.

Torno amb la generositat meravellosa dels jubilats, que aprofiten la seva situació per, un cop conegut el que cal aprendre per ser-ne usuari, poder endinsar-se en aquest valuós àmbit sense imposar-se a ningú, oferint-se gratuïtament. La setmana passada parlava de textos, avui de veritats; recordo avui que hi ha qui, havent estudiat les darreries de l'home, ofereix en el seu web els seus fruits, per a qui vulgui aprofitar-se'n.

Arribat aquí he de constatar una trista realitat. Normalment, també en aquest terreny hi ha diferències entre els mons. Generalment, a l'Àfrica i a Amèrica Llatina no hi ha les mateixes facilitats de les quals gaudim nosaltres. O les connexions no són de banda ampla, o els preus que es cobren per accedir-hi els resulten molt més cars que a nosaltres.

A Angola, una ONG vol crear una biblioteca. Al lloc no poden arribar ni per terra ni per aire, els llibres. Els camps estan minats. Constato des de casa meua que diferents web ofereixen molts textos clàssics en portuguès, lliures de drets d'autor. Puc baixar-me'ls des del meu PC i gravar-los en un lleuger i petit CD, que aquest sí pot arribar en una avioneta i ells passar-lo a una senzilla impressora. Tenir fotografies de Terra Santa és una bona ajuda en la catequesi, en donar notícia gràfica i arqueològica dels llocs on s'esdevingueren els fets. Si un té una col·lecció, costa molt poc enregistrar-la i enviar-ne còpies. Sortosament els missioners han descobert l'avantatge i utilitat de tenir un ordinador i d'estar connectats des d'on resideixen o en llocs propers; han descobert també que, lluny de ser un luxe, és un gran avantatge i estalvi de diners. La comunicació és ràpida. Hi estic ficat. Algú vol col·laborar-hi?

Notes insignificants

Germà Adrià

La globalització

Som en l'època de la globalització (què és això?). I dels grans negocis. De les grans multinacionals, què són les que administren, i regeixen, i treuen el suc del món. Doncs bé, avui he tingut una idea per a la qual espero aconseguir els socis necessaris.

Es dirà la MIC (Multinacional d'Indigents Ciutadans). Bé, no serà d'ells ni per a elles. Serà per treure'ls diners, que això és l'important. O seran els indigents els darrers que no ens enriquiran més als rics?

A partir d'ara ho controlarem tot: llocs per dormir, bancs per asseure's, cantonades on parar la mà, roba aprofitable, etc.

Controlarem tots els llocs per passar la nit. I per a cada lloc, un preu: un euro o dos.

Preu especial per dormir al carrer sota un balcó, o només sota els estels. Preu especial per als pòrtics de la plaça Reial i un altre per a la plaça de Catalunya. Una mica més per dormir en un portal. I més encara per passar la nit en un caixer, a l'olor dels bitllets.

Tindrem uns gossos ensinistrats perquè olorin el paper d'haver pagat, i sàpiguen mossegar finament qui no els hagi pagat.

Després muntarem el nostre magatzem (amb dependències a diferents llocs) de cartrons per estirar-s'hi a sobre. Els farem cotitzar segons si són per estrenar o ja han estat utilitzats per altres. Farem pagar els matalassos vells, què recollirem nosaltres. I les fustes per a qui vulgui aïllar-se més del terra.

També tindrem controlats els llocs de demanar almoïna. Els nostres tècnics estudiaran en quina porta d'església es dona més.

També estudiarem en quines entrades de discoteca tolerarien la presència d'indigents. I fins i tot controlarem les entrades dels mercats. Cada lloc, el seu preu. Sempre assequible a les butxaques dels nostres clients que han de viure de l'almoïna.

Això que Càritas reculli roba usada i la vengui a preu mínim, no ho tolerarem. Serà la nostra MIC també qui treurà benefici de la roba que es dona perquè ja no ens serveix als rics. La nostra Multinacional d'Indigents Ciutadans que iniciarem a Barcelona, a poc a poc s'instal·larà a les altres ciutats de l'Estat espanyol.

Tindrem la nostra Escola de Dirigents del MIC. I si convé, ja trobarem alguna Universitat (ara que neixen més que bolets) que assumeixi la nostra especialització.

I al seu temps, estudiarem la nostra sortida a l'estranger. O la nostra OPA sobre alguna societat que pugui fer ombra a la nostra rendibilitat.

No ha de quedar res fora de la globalització. I si convé, portarem nosaltres els indigents de fora, que per a això tindrem surcursals arreu del món.

I ja els pobres no seran mai més exclusivisme de l'Església, i aquesta no podrà tranquil·litzar la seva consciència davant del Senyor, què va declarar que els pobres eren els seus predilectes.

Ni l'Evangeli podrà passar per sobre de la nostra MIC.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Home i dona

Home i dona són en el punt de mira de la reflexió actual. Hi ha moltes sensibilitats i postures. El debat és candent. La Congregació per a la Doctrina de la Fe, el prefecte de la qual és el cardenal Joseph Ratzinger, va publicar el darrer dia de juliol la *Carta als bisbes de l'Església catòlica sobre la col·laboració de l'home i la dona a l'Església i al món*. Les reaccions van ser immediates i contundents. Importa conèixer-les, però per valorar-les cal remetre's al text original. Moltes persones poden accedir als originals mitjançant Internet. Descarregar el document resulta fàcil i llegir-lo proporciona la possibilitat d'adoptar una postura personal. En cas contrari, som una corretja de transmissió de no sabem qui.

Els titulars de crònica sobre aquesta carta dels diaris barcelonins *Avui*, *La Vanguardia* i *El Periódico* parlen per si sols. *Avui*: «El Vaticà condemna el feminisme radical en considerar-lo un perill per a la família.» *La Vanguardia*: «El Papa insisteix en el fet que el paper de la dona és a casa i tenint cura dels altres.» *El Periódico*: «El Vaticà ataca el feminisme per igualar home i dona.» El diari *Avui* presenta la carta amb una objectivitat molt superior a la que s'observa en els altres dos diaris esmentats. Deixant de banda el titular poc consistent de *La Vanguardia*, només destaco una distinció subtil però bàsica entre «feminisme» i «feminisme radical». No és el mateix.

M'interessen els temes tractats en aquesta carta, però primer cal concretar-ne l'abast. No es tracta d'un document legislatiu, que contingui disposicions amb força de llei, o derogui cap legislació vigent. L'aprovació atorgada pel Papa a aquesta carta no té el caràcter específic propi d'un document legislatiu. Es

tracta d'una carta als bisbes i el seu objectiu, tal com diu a la introducció, se centra en «proposar reflexions» com a «punt de partida d'aprofundiment dins de l'Església, i per instaurar un diàleg amb tots els homes i dones de bona voluntat, en la recerca sincera de la veritat i el compromís comú de desenvolupar relacions sempre més autèntiques».

El seu contingut és un motiu de reflexió. Es pot compartir o estar en desacord. La desqualificació global del mateix, basada en el prejudici, no aporta més llum perquè els temes tractats adquireixin més rigor en el debat. Sembla un diàleg de sords. El concepte sobre la identitat de l'home i de la dona i sobre les seves relacions mútues experimenta un canvi de paradigma tan gran que en sacseja els fonaments tradicionals. Els que se situen en els extrems d'aquests temes semblen tenir les idees clares, tot i que contradictòries entre uns i altres. La meua impressió és que el model que ha servit fins ara s'està transformant de tal manera que no té encara dissenyats els perfils del nou model.

Com a primer pas, reivindico no tant una solució concreta al problema plantejat, sinó la capacitat de diàleg i debat per trobar-la amb seriositat i veritat. He pogut assistir i de vegades participar en debats de grups d'amics, de psicòlegs, de grups heterogenis sobre aquest tema. Observo que hi ha molta sensibilitat, por de ser desqualificats per una etiqueta o una altra, manquen idees clares i hi ha força confusió. És normal en una època de canvi. Per exemple, la dialèctica entre producció i reproducció, inexistent fa dècades o fins i tot avui en molts àmbits geogràfics, no acaba de trobar el seu punt d'equilibri, sense el qual la tensió queda garantida.

Zoom

Eduard Brufau



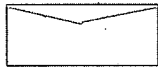
Aquest és el bonic retaule gòtic de la Mare de Déu del Lliri, pintat al segle XV pel mestre Pere Girard. L'obra es conserva a l'església parroquial de Sant Pere de la població de Vilanova de Bellpuig, al Pla d'Urgell, que a més del retaule té algunes cases senyorials força interessants. Tot el poble ja s'està preparant un any més per celebrar el primer cap de setmana de setembre la festivitat de la Mare de Déu del Lliri, patrona de Vilanova. Enguany, a més, es commemoren els 50 anys de l'ampliació de l'església, motiu de joia que s'afegirà a la tradicional devoció a la Mare de Déu.

Esqueles a Catalunya Cristiana



Tel. 934 092 810

Cartes del lector



□ Un nou pla

Si un director comercial proposa un pla de vendes que ha de proporcionar grans beneficis a l'empresa i després no es ven res, es considera un fracàs i el normal és que l'acomiadin de l'empresa. Oi? L'Administració ha invertit molts milions en un pla per disminuir el nombre d'avortaments i, quin ha estat el resultat? Tot el contrari del previst. Així és que cal ser intel·ligents i elaborar un nou pla.

Jo en proposo un, innovador, trenca-dor, revolucionari, que pot escandalitzar més d'un. Consta de tres punts: primer, informar la joventut que no hi ha obligació de ficar-se al llit amb tothom que coneguin. Segon, explicar-los que la llibertat sexual suposa també respecte a la virginitat i, tercer, que no és cap utopia que les parelles puguin ser un amb una i per a tota la vida. Comprèn que són idees sorprenents per la seva absoluta originalitat, però les ofereixo gratuïtament perquè sé que ens podrien estalviar molts diners als contribuents.

ANTONIO MARTÍNEZ ZURIAGA
Sant Fost

□ Un ric pobre

Era un personatge tan pobre, tan pobre que només diners tenia.
Sense amics, molt s'avorria.
I el que l'adulava
més euros esperava
i el seu cor no s'obria.
El ferí greu malaltia.
—Cureu-me metge que tinc milions per pagar-vos amb propina.
—Ha arribat vostra fi, ric pelegrí

els diners no posen bons, deixeu el tresor al camí.
Entre l'amor a Déu i l'avarícia el pobre ric trià lliurement el seu ego i la cobdícia.
Ha volgut l'infern eternament que té el buit per essència.
Sol com un mussol d'avoriment.
Pobre ric, no arrepentit tota la vida mirant-se el melic.

J. BLANC i BAHIMA
Tortosa

□ I els diaques?

L'editorial del número 1.296 de *Catalunya Cristiana*, del 22 de juliol passat, s'acaba dient: «...el nou arquebisbe haurà de comptar amb el suport i la pregària de tots els sacerdots, religiosos i religioses, laics i laiques de l'arxidiòcesi per poder exercir la seva tasca pastoral amb encert i donar fruits abundants.»

Un cop més s'oblida dels diaques, una realitat que ja té 25 anys al nostre bisbat de Barcelona. Hi ha els diaques en trànsit cap al sacerdoci, que no sé exactament quants són, però que són una realitat i fan una tasca pastoral; i també hi ha els diaques permanents que a Barcelona en són 52 (ara n'hi ha 34 a Barcelona, 6 a Terrassa i 12 a Sant Feliu) i que duen a terme un treball pastoral evident i apreciat generalment.

Som a la pastoral parroquial, a les

múltiples funcions de l'anunci de la Paraula, celebració del culte i dels sacraments i exercici de la caritat. També hi ha diaques permanents a Vic, Tarra-gona, Lleida, Tortosa i Urgell.

No és el primer cop ni l'única publicació que cau en aquesta ommissió, que dient «clergues», enlloc de sacerdots, ens inclouria, mentre reitera «religioses» i «laïques», incloses en religiosos i laics.

Quan el Concili Vaticà II, en els seus documents, parla de laics, exclou les laïques? Quan parla dels religiosos, exclou les religioses? No, hi estan inclosos.

MIGUEL MIRAS NÚÑEZ
Rubí

□ Vida

L'Església és la capdavantera de la defensa de la vida, derivada del seu compromís amb el manament d'«estimar».

Fills d'un únic Pare, vivim units pobres, rics, blancs, negres, grocs, malalts, famolencs, ancians, minusvàlids, nens nascuts o en camí... El fet és que mai gosàrem interceptar vides, ja sigui amb finalitats mèdiques, per superpoblació, derivacions de moments erronis o fruit d'escomeses brutals.

La devem a Ell. Li ho agraïm bé? Podem acceptar unions antinatura o allunyades de la legitimitat divina? Més clar, quinà vàlidesa podem concedir a documents d'apostasia, segellats per qui estigui totalment allunyat de la temàtica cristiana?

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

□ Dolça Mare del Bon Pastor, doneu-nos molts i sants sacerdots!

Bons cristians... que a més són sacerdots.

Homes de fe robusta com un roure, a mercè del vent de l'Esperit; profetes presos per l'amor.

Homes lliures, no atrapats per minúcies intrascendents.

Homes pastors, no funcionaris obsessionats per l'ordre i la llei.

Homes nets i transparents com un raig pur de font forestal.

Homes mestres de vida espiritual i de pregària, forjats en llargs silencis de tracte amb Déu.

Homes equànimes, serens, acollidors, equilibrats, comprensius... comunicadors d'esperança.

Homes contemplatius, relativitzadors de tot i absolutitzadors de l'amor a Déu i del servei dels germans, preferentment dels més febles, aquells a qui ningú no gosa mirar als ulls.

Homes que posin el braç sobre l'espatlla d'un pobre amb el mateix afecte amb el qual besen l'anell del seu bisbe.

Homes que t'escolten sense mirar el rellotge, agraïts de

poder compartir un temps per als dos.

Homes que no generen respecte i distanciament, sinó confiança i caliu d'amistat sincera.

Homes acostumats a escoltar, relativitzar, perdonar, comprendre, esperar... i confiar en tothom.

Homes-nens que pateixen —espantats— de tot afany de poder i autoritat i de tots els signes que acompanyen aquestes actituds.

Homes que facin del servei als germans i de l'amor als desvalguts la seva insígnia.

Homes captivats per Jesucrist, que facin de la Creu i la Resurrecció l'eix central de la seva vida.

Homes que passin pel món de puntetes guarint, consolant, aixecant i renovant-ho tot i tots des de la Bona Notícia que els ha estat oferta com a do.

Homes que obrin forts interrogants al nostre món des d'una observació fidel de les benaurances.

Homes que confiïn l'alegria i la pau serena dels sants posseïts per Déu.

Dolça Mare del Bon Pastor, doneu-nos molts i sants sacerdots.

Més aviat sants que molts!

JOSEP ARMENGOL JULIÀ
Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo



Fe en la ciència

—Conversant fa poc amb el meu nét de disset anys i que ha acabat batxillerat, vaig advertir-hi un fort racionalisme i una fe cega en la ciència. Em va dir que ell només podia creure en la ciència i que la fe cristiana estava superada. Segons ell, és incompatible una actitud científica veritable amb la fe. Em va recordar alguns conflictes entre la ciència i la fe. Què li podria dir perquè canviés d'actitud?

—És el cas de tants adolescents (i no tan adolescents) que s'enlluernen fàcilment amb la ciència. Sovint, darrere d'aquestes excuses per no afrontar la fe, s'hi amaguen altres coses. Jo, de moment, li faria veure que a la vida, en la seva pròpia vida, hi ha quantitats ingents de fe. Segurament el seu nét està convençut que vostè l'estima de veritat, així com els seus pares. Digui-li que ho demostrï científicament. Demani-li proves científiques de l'autenticitat de l'amistat dels seus amics o de l'amor que sent per una noia determinada. Faci-li veure que quan menja no s'assegura prèviament que el menjar no està enverinat i que les notícies que llegeix al diari són verídiques. La majoria dels nostres actes contenen l'actitud fonamental de la fe. Quan Déu ens demana la fe està connectant amb el més profund de la nostra existència humana. Toca el nostre cor i obre els nostres ulls perquè interpretem els signes de la seva presència en la història i en la nostra vida. Creure no és un acte racional, però és la més raonable de les opcions. Explicant la història de la seva conversió, C. S. Lewis comentava com va advertir en un moment concret de la seva vida que el seu racionalisme de la joventut es basava inevitablement en allò que ell considerava com els grans descobriments de les ciències. I ell assumia, sense ser científic, el que deien sense marge de dubte. Es va adonar que acceptava aquests descobriments per confiança, per autoritat com si fossin dogmes de fe científica. I això anava en contra del seu racionalisme. La veritable ciència és humil i avui, curiosament, en el món científic dels països més avançats hi ha una actitud més gran d'obertura a la transcendència.

Tingui en compte que si demostrar amb seriositat l'existència de Déu pot ser una tasca laboriosa per a la filosofia, demostrar la seva inexistència és tasca impossible per a la ciència. Faci-li veure també al seu nét —i això ho pot comprovar ell fàcilment— que a totes les disciplines trobarà científics competents tant ateus com creients. I en això es veu que l'obstacle a la fe no prové de la ciència, sinó de la persona del científic. L'opció de fe no és purament intel·lectual. Compromet tota la vida, per això hi ha respostes diferents. Recomano un excel·lent llibre per dissipar molts pseudoateïsmes de joves com el seu nét. Es titula *Interrogantes en torno a la fe*. El seu autor és Alfonso Aguiló.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com -
catcris@ibernet.com - www.balmesiana.org -
apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial 2)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 1)

AGOST

22. Diumenge

XXI de durant l'any. Verd. Lectures: Isaïes 66,18-21 / Salm 116 / Hebreus 12,5-7.11-13 / Lluc 13,22-30

ALTRES CELEBRACIONS: Mare de Déu, Reina. Sants, Timoteu, mr.

Festa Major: a Aiguamúrcia, Albinyana, Alió, Alpicat, l'Arboç, Batea, Bellaguarda, Bellmunt d'Urgell, Cabanabona, Campllong, Casserres, Castellnou de Bages, Castellterçol, Cervià de Ter, Cubells, l'Espluga Calba, Estaràs, Fonollosa, Gelidà, el Masroig, Mieres, Mollet del Vallès, Montferri, Montseny, Passanant, Puigverd de Lleida, Pujalt, Sant Martí de Sesgueioles, Santa Coloma de Queralt, Santa Maria d'Oló, la Vall d'en Bas, Vallclara, Vilanova del Vallès i Vilobí del Penedès.

23. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: 2 Tessalonicencs 1,1-5.11b-12 / Salm 95 / Mateu 23,13-22. Si es vol: Santa Rosa de Lima (MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Felip Benizi, prev. Festa Major: a Ripoll.

24. Dimarts

Sant Bartomeu (F), Vermell. Lectures: Apocalipsi 21,9b-14 / Salm 144 / Joan 1,45-51

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Emília de Vialar, rel. i fund.; Àurea, vg. i mr.

Festa Major: a Algerri, l'Argentera, Cantallops, Freginals, Igualada, Massalcoreig, el Montmell, Prat de Comte, Riba-roja d'Ebre, Roda de Barà, Sant Bartomeu del Grau, Sidamon, Sitges, Tordera i Vallbona d'Anoia.

25. Dimecres

Fèria. Verd. Lectures: 2 Tessalonicencs 3,6-10.16-18 / Salm 127 / Mateu 23,27-32. Si es vol: Sant Lluís de França (MLI), Blanc. LLEIDA i URGELL: Sant Josep de Calassanç (MO / altres diòcesis, MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Genís, mr.; Santes, Patrícia.

Festa Major: a l'Ametlla del Vallès, Navàs, Orís, Sant Agustí de Lluçanès, Taradell, Torrelles de Foix i Vilasar de Mar.

26. Dijous

Santa Teresa de Jesús Jornet (MO), Blanc. Lectures: 1 Corintis 1,1-9 / Salm 144 / Mateu 24,42-51

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Cesari d'Arles, b.; Zeferí, p. i mr.; Balduí, monjo; beat Juníper Serra, prev.

Festa Major: a Granollers i Santa Oliva.

27. Divendres

Santa Mònica (MO), Blanc. Lectures: 1 Corintis 1,17-25 / Salm 32 / Mateu 25,1-13

28. Dissabte

San Agustí (MO), Blanc. Lectures: 1 Corintis 1,26-31 / Salm 32 / Mateu 25,14-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Julià, mr.; Hermes, mr.

Festa Major: a Alfara de Carles, Palau de Plegamans, Saldes i Vilanova d'Escornalbou.

Lectures bíbliques

Diumenge XXI del temps
de durant l'any

Lectura primera

Is 66, 18-21

Lectura segona

He 12,5-7.11-13

De totes les nacions portaran els vostres
germans

Lectura del llibre d'Isaïes:

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meua glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbai i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria, i anunciaran la meua glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

Lectura de la carta als cristians hebreus:

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix». És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Al·leluia

Jn 14,6

Jo sóc el camí, la veritat i la vida,
diu el Senyor;
ningú no ve al Pare sinó per mi.

Evangeli

Lc 13,22-30

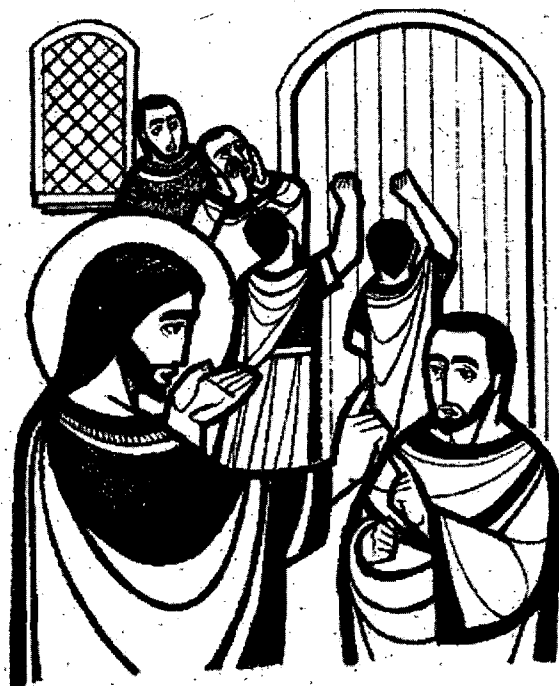
Vindrà gent d'orient i d'occident i s'asseuran a la taula en el Regne de Déu

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc:

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.

Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor, obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal."

Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isaac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»



Salm responsorial

116

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions.

R. Aneu, anuncieu l'Evangeli
per tot el món.

El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

«Ho veus, ho vols, ho tens»

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

Quelcom més que un eslògan

Des del primer dia que vaig veure aquest anunci, em va sorprendre la força expressiva amb què plantejava la situació en què viuen molts contemporanis, i que alguns de manera més tècnica anomenen la «cultura dels desitjos».

És evident que els qui utilitzen aquest eslògan volen transmetre el sentiment de facilitat en el compliment dels propis desitjos —o capricis— i fer veure que no hi ha barreres insuperables per a tenir allò que hom veu i vol. En la pràctica, prou sabem que les coses no són tan fàcils i sense problemes, que entre el voler i el tenir de veritat hi ha un camí a recórrer, i sobretot podríem discutir molt sobre aquest «voler». El consumisme desfrenat té el seu punt de partida en aquesta actitud cultural del «desig». Però en realitat són molts camps, en la vida, que queden afectats per aquesta actitud.

El camp de la celebració litúrgica

Quantes coses es fan, en les celebra-

cions, fora del que està previst en els llibres litúrgics, a causa d'una aplicació rigorosa del principi «veure, voler, tenir»? Una parella assisteix a un casament que els entusiasma per «les coses maques que han vist» que feien, o simplement han vist a les revistes del cor un reportatge de casament de famosos... Ho volen també per a ells, i tot el seu esforç es concentra en com podran tenir-ho. La pregunta sobre si allò que han vist és correcte, si és el que preveuen els llibres litúrgics, si correspon al sentit mateix del sagrament, no es planteja... Simplement, «ho volen». I val a dir que, finalment d'una manera o d'una altra, «ho tenen».

Qui diu això en relació amb el casament, ho pot dir també de coses més quotidianes de la celebració litúrgica: la manera d'ornamentar l'altar, per exemple, o l'ús de la casulla per a la celebració de l'Eucaristia, i tantes altres particularitats que, començades en un lloc, han estat «vistes» i han passat ràpidament a ésser «volgudes i tingudes».

És veritat que la història de la litúrgia

i de la pietat popular ens ofereixen no pocs exemples de funcionament de la trilogia veure-voler-tenir. Els pelegrins que copiaven les oracions dels reculls particulars romans per utilitzar-les en les pròpies Esglésies, o les comunitats que acollien amb alegria els ritus que havien vist a Jerusalem, o, més recentment, les esglésies i cases religioses que han construït una imitació de la gruta de Lourdes en el propi recinte, són només uns pocs exemples d'aquesta pràctica. Però la pregunta que continua essent vàlida, i necessària és la mateixa: és legítim fer simplement allò que volem? I, en el cas de la litúrgia de l'Església, tenim tota la mateixa autoritat per decidir —tenir— el que volem? I allò que veiem i volem, és bo de fer-ho?

El camp de la vida familiar

Més enllà de desitjos i capricis superficials, la trilogia que comentem té una incidència enorme en la relació familiar. La «cultura del desig», precisament perquè té una arrel tan clarament individual,

amenança constantment la felicitat i la convivència entre les persones. No em refereixo només als infants que ploren desesperadament perquè allò que han vist i volen no aconsegueixen tenir-ho; en realitat, acaben tenint-ho, amb un procés que té molt poc d'educatiu. Em refereixo a situacions adolescents, joves i adultes, que van des de voler una determinada marca de roba, o l'última generació d'ordinador, o, finalment, la darrera persona que s'ha vist, i es vol... No és així com es justifiquen moltes vegades els trencaments de les parelles? «Ja no et vull.»

Des de la fe cristiana, és necessari reaccionar a aquesta dinàmica del veure-voler-tenir i mantenir la serenitat d'esperit que cal per afegir altres elements que ajudin a discernir. I, en definitiva, convertir-se més clarament segons l'esperit de les benaurances, que és una altra forma de complir la trilogia: Veus el camí de la benedicció de Déu, i en definitiva de la teva plena felicitat? La vols de veritat? Tens la força del seu Esperit per tenir-la, la tindràs, i ajudaràs els altres a tenir-la!

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

AGOST

25

- ☐ Neix a Peralta de la Sal, a la Franja de Ponent, l'any 1557
- ☐ Prevere iniciador de l'educació gratuïta per als nens pobres de Roma
- ☐ Fundador dels Escolapis
- ☐ Va morir a Roma l'any 1648
- ☐ Canonitzat pel papa Climent XIII l'any 1767

De jove, i sentint ja la vocació eclesiàstica, Josep de Calassanç estudia a les universitats de Lleida, València i Alcalá de Henares, fins que l'any 1583 és ordenat sacerdot pel bisbe d'Urgell. Des de llavors comença a ocupar diversos càrrecs de confiança primer al bisbat de Lleida i després al d'Urgell: conseller episcopal, secretari del capítol catedralici, visitador eclesiàstic, a més de rector de Claverol i d'Ortoneda de la Conca. Però Josep de Calassanç l'any 1591 abandona aquests càrrecs per instal·lar-se a Roma, com a preceptor de la benestant família Colonna, on al contrari del que esperava no aconsegueix progressar en la carrera eclesiàstica.

Però l'estada a Roma li obrirà els ulls a una altra realitat: la pobresa i la incultura. I amb la intenció d'oferir una educació als nens pobres, l'any 1597, aprofitant una petita escola parroquial dels afores de Roma, sant Josep de Calassanç comença a formar

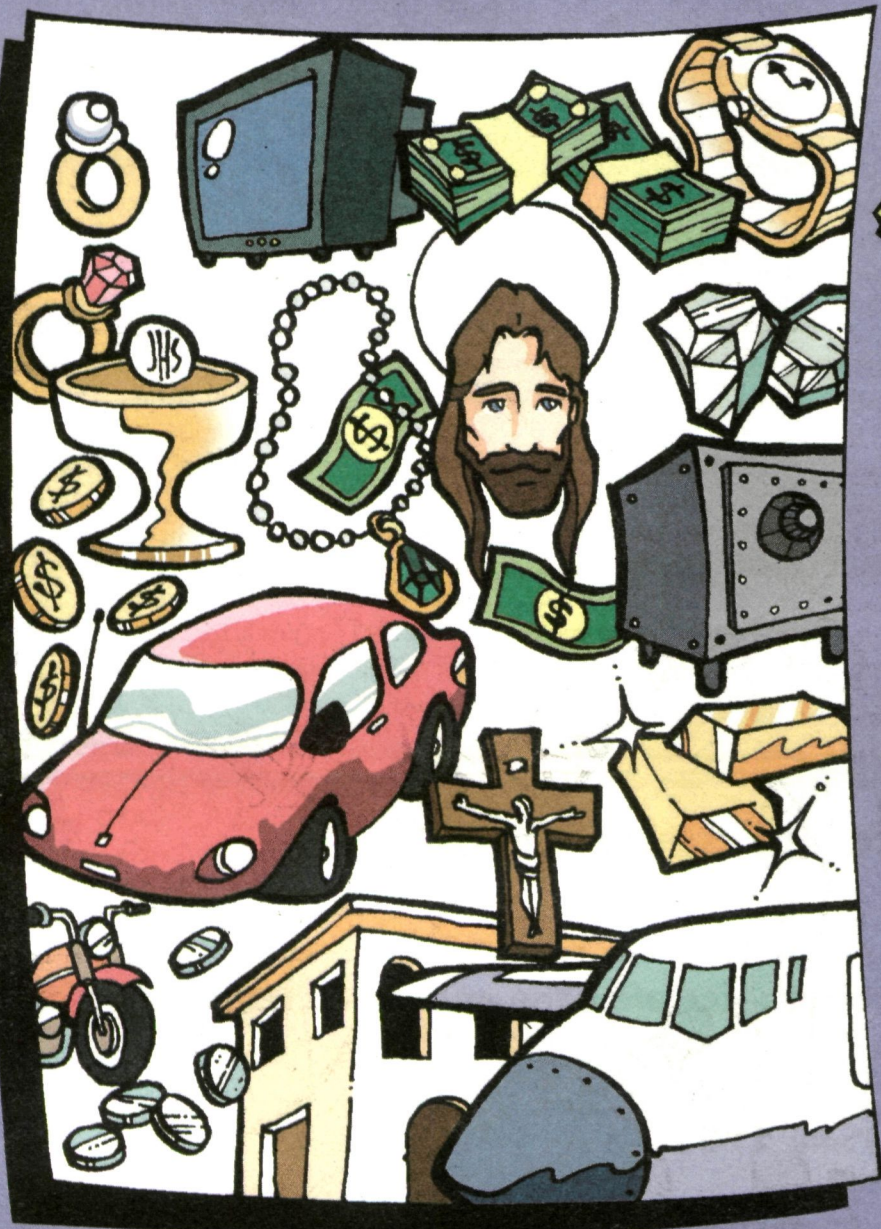


Sant Josep de Calassanç

de franc els infants més pobres. La iniciativa té èxit, els alumnes augmenten i es veu obligat a traslladar-se de local i a contractar altres professors. Totes les despeses les cobreix ell tot sol, i això l'aboca a un esforç econòmic considerable. Amb els anys els alumnes passen del miler, i l'any 1617 el Papa eleva la comunitat educativa a Congregació Paulina dels Pobres de la Mare de Déu de l'Escola Pia. D'aquesta escola pia derivarà amb el temps el nom d'escolapis. L'any 1622 la congregació és elevada a orde religiós, tal com el coneixem avui, i comença a obrir altres centres. Però el projecte educatiu de sant Josep de Calassanç pateix desavinences internes greus i molta enveja externa que provoquen que el mateix Papa els supprimeixi com a orde. El nostre sant va morir sense contemplar la nova restauració de l'orde —que va tenir lloc el 1669— però conscient que la seva obra educativa ja havia començat a donar fruit.

Benaurats els pobres d'esperit, perquè d'ells és el regne del cel.

Pobre d'esperit és qui posa la seva confiança en Déu i no en les coses materials.
La veritable riquesa la dóna Déu.



Troba en aquest quadre el que
dóna la veritable riquesa.

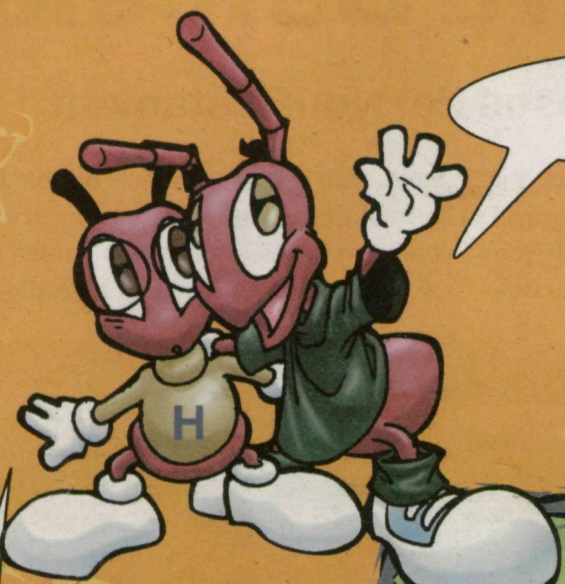
El treball digne, el diner i les coses que podem
comprar amb aquest diner són quelcom bo. Però
Jesús vol que no estiguem lligats a les coses sinó
que les sapiguem compartir amb els demás. El
pobre d'esperit usa les coses materials i les
disfruta però no posa el seu cor en elles, no
s'enfada ni es mortifica per elles, sap que es
descomposen, es trenquen o s'acaben.

Observa aquesta il·lustració i posa un cercle al
voltant dels nens feliços que compleixen amb
aquesta benaurança i posa una creu sobre els
nens tristos que no compleixen amb ella.

La felicitat no depèn del que tens,
sinó de com d'amic ets de Jesús.



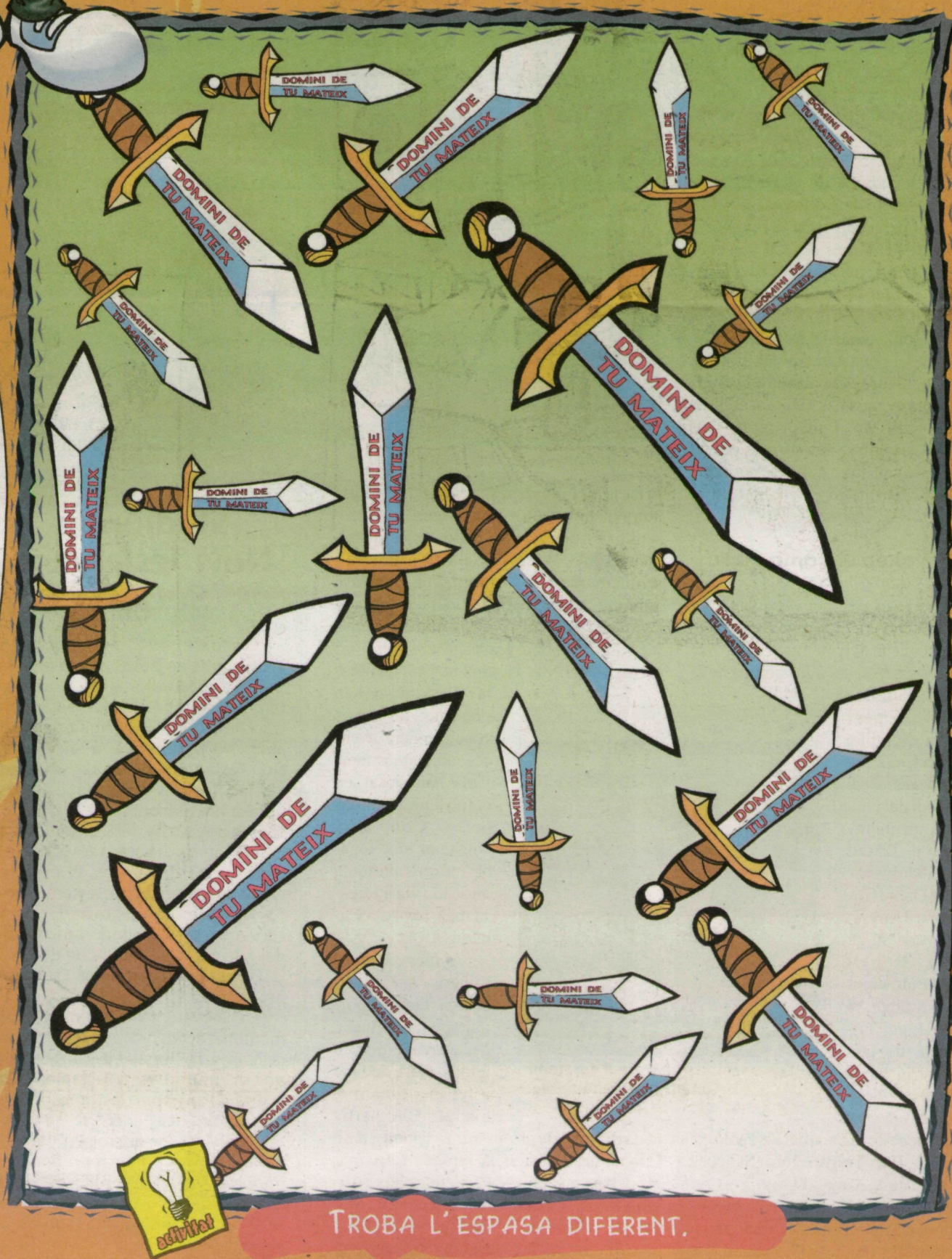
Benaurats els mansos, perquè ells
poseiran la terra.



MANSOS O TOUS?

El domini d'un mateix és
l'arma dels forts.

ELS MANSOS
NO SÓN ELS
TOUS SINÓ ELS MÉS
FORTS, PERQUÈ SABEN
DOMINAR-SE A SÍ
MATEIXOS. QUAN
T'ENFADES NO
DEMOSTRES QUE ETS
VALENT SINÓ QUE ETS
DÈBIL. ELS FORTS SÓN
ELS QUE SABEN ESTAR
TRANQUILS DAVANT DELS
PROBLEMES, SENSE
VIOLÈNCIES, NI
DESESPERACIÓ. LA
FORÇA NO HA DE
DEMOSTRAR-SE DE
FORMA BRUTAL.



TROBA L'ESPASA DIFERENT.

Catalunya

diòcesis

Els millors teòlegs del Nou Testament s'apleguen a Barcelona

■ Celebració del 59è Congrés de la Societat d'Estudiosos del Nou Testament

BARCELONA.— Més de 300 persones procedents de 25 països diferents van aplegar-se del 3 al 7 d'agost a Barcelona per participar en la trobada mundial més important que hi ha actualment

sobre Nou Testament. Organitzat per la Facultat de Teologia i l'Associació Bíblica de Catalunya, el 59è congrés de la Societat d'Estudiosos del Nou Testament ha estat un èxit d'assistència i partici-

pació, amb la presència dels millors teòlegs que hi ha avui dia en aquest camp. La trobada, que ha combinat la vessant més acadèmica amb la cultural, va tenir lloc al Col·legi La Salle Bonanova.

Durant 5 dies, del 3 al 7 d'agost, Barcelona ha esdevingut la capital mundial del Nou Testament. Els millors exegetes de l'especialitat s'han aplegat a la Ciutat Comtal per celebrar una edició més del congrés que cada any celebra la Societat d'Estudiosos del Nou Testament. Era la primera vegada que es feia a Catalunya i tant l'assistència com els continguts han estat qualificats de tot un èxit.

Un dels màxims responsables del comitè d'organització local, Mn. Armand Puig, professor també de la Facultat de Teologia i membre de l'Associació Bíblica de Catalunya, ha destacat la nombrosa assistència de gent, més de 300 persones —entre professors, participants i acompanyants—, i el bon to acadèmic que s'ha mantingut en totes les ponències. Per al teòleg tarragoní, aquesta trobada representa, a més, «la constatació del projecte bíblic català, un projecte que es consolida i que continua avançant». «Durant aquests dies —assegura Mn. Puig— molts dels professors assistents s'han sorprès pel fet que, malgrat ser una cultura petita, a Catalunya hi ha una gran vitalitat en el camp bíblic.»

Fecunditat en el camp bíblic

Ningú no nega avui que el segle xx ha estat molt fecund en el camp bíblic, especialment pel que fa al Nou Testament. Ara es recullen els fruits, i el 59è congrés de la Societat d'Estudiosos del Nou Testament n'és un bon exemple. A Barcelona s'ha aplegat la *crème de la crème* en l'estudi del Nou Testament, primeres figures com David Aune, de la Universitat de Notre Dame (Indiana); Eduard Lohse, de la Universitat de Göttingen; Robert Fowler, del Baldwin-Walage College, o Sean Freyne, del Trinity College de Dublín. També hi havia els principals teòlegs catalans d'avui, com Oriol Tuñí, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Pius Tragan, Jordi Sánchez Bosch o el mateix Armand Puig.

Durant els dies que ha durat el congrés s'han abordat molts temes. S'ha parlat amb profunditat del quart evangeli, de l'Apocalipsi, dels evangelis sinòptics, de



El Col·legi de La Salle va acollir els més de 300 assistents al congrés.

la carta als colossencs... La llista es podria ampliar amb el títol de cadascun dels setze seminaris que van tenir lloc a les instal·lacions del Col·legi La Salle Bonanova. El seminari que més èxit ha tingut, com és ja habitual, ha estat el que tractava sobre la figura del Jesús històric, és a dir, les dades biogràfiques sobre Jesús que ens ofereixen els textos del Nou Testament. Un bon nombre d'estudiosos han presentat les seves conclusions i avenços sobre aquest tema i els han posat en comú amb altres experts. Com s'ha constatat una vegada més, és un tema que cada dia interessa més, també a Catalunya.

A més dels seminaris, que cobrien una franja important de la jornada, destacava també un temps diari dedicat a fer una lliçó magistral. L'impartia cada dia un dels professors assistents, amb l'objectiu d'encarar la jornada i orientar els debats posteriors. Particularment enriqueïdora va ser la intervenció del Dr. Meeks, de la Universitat de Yale, que el primer dia va parlar sobre què vol dir avui estudiar el Nou Testament i per què ho



Les sessions de treball van tenir un alt nivell acadèmic.

cada dia un dels professors assistents, amb l'objectiu d'encarar la jornada i orientar els debats posteriors. Particularment enriqueïdora va ser la intervenció del Dr. Meeks, de la Universitat de Yale, que el primer dia va parlar sobre què vol dir avui estudiar el Nou Testament i per què ho

Studiorum Novi Testamenti Societas

Creada el 1945 per professors protestants anglesos i alemanys, la Societat d'Estudiosos del Nou Testament (Studiorum Novi Testamenti Societas) va néixer originàriament amb l'objectiu, a més d'estudiar el Nou Testament, de trobar-se i crear vincles fraterns entre aquests dos pobles tan enfrontats. A poc a poc, sobretot a partir del Concili Vaticà II, s'hi van incorporar teòlegs catòlics i també ortodoxos. El percentatge de membres protestants continua, però, sent majoritari, com a conseqüència de la importància cabdal que des de sempre s'ha donat a la Paraula de Déu a les Esglésies protestants.

La Societat té actualment 900 membres arreu del món. És l'associació internacional més important que hi ha sobre Nou Testament, de la qual formen part estudiosos dels cinc continents. Per entrar-ne a formar part cal ser doctor en Ciència Bíblica i haver publicat un nombre important d'articles i llibres sobre aspectes del Nou Testament. Membres catalans de Societas són actualment Xavier Alegre, Oriol Tuñí, Jordi Sánchez Bosch, Pius Tragan, Josep Rius-Camps i Armand Bosch.

hem de fer. El teòleg nord-americà va assenyalar que, afortunadament, l'exègesi s'ha globalitzat molt i que d'ara endavant l'estudi de la Bíblia no ha de ser un reduït de quatre científics, sinó que s'ha d'emmarcar en un projecte més ampli, com és el de comunicar la Paraula de Déu a la gent.

Un altre dels punts d'interès del congrés és la possibilitat que tenen els professors assistents de posar-se al dia pel que fa a la producció editorial sobre Nou Testament. Les editorials i llibreries més prestigioses del món van tenir també el seu espai en la trobada per oferir la gens menyspreable producció sobre aquests temes. Tot i que la majoria dels llibres exposats eren estrangers, destacava enguany l'última publicació de Mn. Armand Puig, *Jesús. Un perfil biogràfic*, lloat pels seus col·legues de tot el món.

Vessant cultural

La forta activitat acadèmica que el congrés ha generat s'ha combinat també amb diverses activitats més culturals o lúdiques. Fins i tot una setmana abans del congrés, 40 dels professors assistents van aplegar-se ja a Barcelona per fer una ruta per tot Catalunya. Van travessar els fins ara vuit bisbats de les terres catalanes. Van ser rebuts per la majoria dels bisbes locals, van poder visitar els museus diocesans, els arxius i les esglésies més emblemàtiques. Els va fer de *cicerone* Mn. Armand Puig,

que com molts dels participants van reconèixer, «ens va encomanar el seu amor a Catalunya i ens va transmetre la riquesa d'aquest poble».

Durant el congrés pròpiament dit també va haver-hi moments per al «esbarjo». Una de les tardes es va visitar el Fòrum de les Cultures 2004, en el qual van intervenir tres dels professors participants. Va ser en l'espai de les 141 preguntes, amb un format especial adaptat a les circumstàncies. La pluja va impedir, però, les interpel·lacions dels barcelonins.

També es va celebrar un dels vespres un gran sopar de gala a La Fontana de l'Eixample. Van assistir-hi, com a representant de l'arquebisbat de Barcelona, Mons. Joan Carrera, bisbe auxiliar i vicari general, i com a representant de la Generalitat de Catalunya, Montserrat Coll, directora d'Afers Religiosos. Després del sopar els participants al congrés van poder assistir a un concert de cant i orgue celebrat a la basílica de Santa Maria del Mar.

L'últim dia, el 7 d'agost, es va reservar també per fer una petita excursió cultural per terres catalanes. Hi havia tres opcions: visitar Barcelona, Tarragona o pujar a Montserrat, on van ser rebuts pel P. abat Josep M. Soler. A l'abadia benedictina els esperava també una exposició de les peces més emblemàtiques del museu, organitzada especialment per a l'ocasió.

Silenci civil

Tot i l'èxit de participació i continguts assenyalat per tots els assistents, des de l'organització local del congrés es lamenta la poca implicació de les



DR. AGUSTÍ BORRELL, O.C.D., PROFESSOR DE LA FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA I MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

«A Catalunya estem en sintonia amb la millor exègesi que es fa actualment»

—Què destacaria de la celebració d'aquest congrés?

—Ha estat una oportunitat única per a nosaltres de tenir aquí, a Barcelona, els millors estudiosos que hi ha actualment de Nou Testament al món. Aquesta societat és plenament internacional i en formen part tots els exegetes —els investigadors dels diversos aspectes relacionats amb

la història, la geografia, la literatura, la teologia del NT i del judaisme d'aquest temps... — És una satisfacció per a nosaltres poder tenir a casa nostra totes aquestes persones conegudes moltes vegades només de nom i amb les quals ara hem pogut parlar i treballar conjuntament.

—Tenim un bon nivell a Catalunya pel que fa als estudis bíblics?

—La nostra realitat, en termes absoluts, és limitada. Som un grup petit, però amb molta vitalitat, moltes iniciatives, moltes activitats... Crec, sincerament, que estem en sintonia amb la millor exègesi que s'està fent en aquests moments arreu del món.

—Quins són, per a vostè, els temes en què més s'està avançant actualment?

—N'hi ha molts, però per destacar-ne alguns s'està avançant molt en el coneixement de l'ambient social, històric i religiós del temps del Nou Testament. També es treballa molt en l'àmbit de l'anàlisi literària i narrativa dels textos del NT, i potser el tema en el qual es treballa amb més intensitat darrerament, amb grans fruits, és el que anomenem estudi del Jesús històric. És a dir, la biografia o vida de Jesús... Aquests són alguns dels àmbits que més interessen avui dia, però n'hi ha d'altres, el treball bíblic està en un moment de gran vitalitat.

—Ha de ser també una trobada com aquesta un lloc de diàleg vers la unitat entre els cristians?

—Sense dubte, i potser és un dels millors camins. Exegetes de diverses confessions cristianes ens trobem no per discutir les nostres diferències, sinó per mirar tots junts cap a la Paraula de Déu, per aprendre i deixar-nos interpel·lar per aquest text que tots tenim en comú i que és la base de la nostra fe. De mica en mica ens deixem guiar per la nostra fe comuna i anem trobant camins d'unitat que relativitzen les diferències que poden haver-hi.

administracions públiques en un esdeveniment de tanta magnitud. Concepció Huerta, membre de l'Associació Bíblica i secretària de la trobada, afirma que «des de les administracions s'hauria d'haver donat un altre tractament al congrés, començant per no emmarcar-lo en Afers Religiosos sinó en Cultura. Certament, no han arribat a entendre la importància de la trobada».

No obstant això, la valoració final ha estat molt positiva. La celebració d'aquest congrés a Barcelona ha significat també el reconeixement d'una institució com és l'Associació Bíblica de Catalunya, coamfitriona juntament amb la Facultat de Teologia, que cada dia és consolidant amb més força dins del panorama internacional. Ja el 1995 va organitzar un altre congrés sota el títol *La Bíblia al Mediterrani*, l'èxit del qual es va ratificar ara amb la trobada anual de la Societat d'Estudiosos del Nou Testament. «En aquest nou congrés internacional —assenyala Huerta— ens hem pogut adonar de la nostra capacitat acadèmica, hem pogut veure que els nostres coneixements estan al dia i hem rebut ànims per continuar treballant amb força en l'aprofundiment i divulgació de la Paraula de Déu.»

Després del seu pas per una ciutat llatina, poc habitual en els congressos d'aquesta associació encapçalada pels alemanys i anglosaxons, la 60a edició d'aquesta trobada tornarà a un dels països amb més tradició bíblica, Alemanya. L'any vinent la trobada tindrà lloc a la ciutat de Halle (Alemanya) del 2 al 6 d'agost.

Samuel Gutiérrez

La ràdio amable

Freqüències

90.1	Tortosa
91.3	Vic
93.7	Catalunya central
96.8	Garraf
100.6	Tarragona
103.4	Girona
106.6	Barcelona



91.5	Lleida
104.4	La Cerdanya
105.0	La Seu d'Urgell
107.5	Andorra



www.radioestel.com

Barcelona

Barcelona, inici i final del Campobosco 2004

■ Més de 500 joves de l'Estat espanyol i Portugal emprenen a Barcelona una ruta salesiana que segueix les petjades de Don Bosco

BARCELONA.— Provenints de totes les inspeccions de Salesians i de les Filles de Maria Auxiliadora de l'Estat espanyol i Portugal, més de 500 joves es van congregar a Barcelona el 30 i 31 de juliol per iniciar plegats la ruta del Campobosco 2004. Aquests centenars de nois i noies,

major de 18 anys i amb una experiència ja duta a terme en grups cristians, van sortir de la Ciutat Comtal, que va ser visitada per D. Bosco l'any 1886, per recórrer el camí de tornada que el sant va fer per sembrar a Espanya i Portugal el seu esperit i forma de presència entre ells.

Enguany, 521 joves, dels quals 37 són salesians i 12 salesianes, han participat al Campobosco nacional 2004, ja el novè de la seva història, que va ténir lloc del 30 de juliol al 8 d'agost del 2004. L'eslògan de la trobada va ser: «La nostra festa té sentit.» Els mateixos joves ens diuen els objectius que es proposen en aquesta ambiciosa iniciativa salesiana: «Anem a la trobada de Don Bosco i del seu esperit per fer una experiència de salesianitat, recorrent els llocs geogràfics on ell va viure.» De la mateixa manera, volen «apropar-se a Maria Mazzarello, fundadora de les Filles de Maria Auxiliadora (FMA), per descobrir la seva personalitat i la seva forma d'assumir i interpretar Don Bosco».

El divendres 30 de juliol va ser el moment de la trobada al Col·legi Salesià Sant Joan Bosco d'Horta (Barcelona), on es va procedir a l'allotjament. L'alegria i la imaginació es van fer presents en la presentació posterior dels grups de cada inspecció i en la primera trobada per grups interinspeccionals. Una pregària animada, però amb una impressionant atenció, i el «bona nit» donat per la Inspectora de les FMA, Carme Català, van posar fi a la primera jornada.

La Barcelona salesiana

El dissabte la trobada matinal va ser a Martí Codolar, on don Bosco va deixar «la millor fotografia que se'n guarda», envoltat de joves i a l'ombra d'un gran

arbre que aixopluga avui tota la família salesiana. A l'Eucaristia, presidida pel P. Inspector de Barcelona, Joan Codina, i concelebrada pels Delegats de Pastoral Juvenil de l'Estat espanyol i Portugal, es va reconstruir aquesta fotografia en un gran puzzle fet pregària i agraïment.



El Campobosco 2004 va aplegar a Barcelona més de 500 joves.

A la tarda es va visitar el temple del Tibidabo, previst per D. Bosco; les cases de Sarrià, on es va allotjar el sant; i la Casa Provincial de les FMA, Santa Dorotea, que d'alguna manera recorda aquella benemèrita cooperadora salesiana, Dorotea de Chopitea, que va fer realitat la presència de Don Bosco a Barcelona.

El diumenge, 1 d'agost, tota l'expedició va sortir cap a Itàlia, per tornar a Barcelona el 7 d'agost. Ja en terres italianes, en el bressol de l'esperit salesià, van visitar Mornese, el Colle Don Bosco, Chieri, Castelnuovo, Murialdo, Valdocco... obrint-se d'aquesta manera «a l'ac-

ció de Déu en nosaltres per projectar la nostra vida com a cristians en el tercer mil·lenni». El dia 8 d'agost es va clausurar la trobada a Barcelona, des d'on els més de 500 joves congregats van sortir cap a les seves inspeccions respectives.

Josep Mascaró

S'atura la rehabilitació del Tibidabo

BARCELONA.— Després de restaurar la façana principal gràcies a la col·laboració ciutadana, els impulsors del projecte de rehabilitació del temple expiatori del Tibidabo s'han vist obligats a aturar-lo com a conseqüència de la manca de pressupost. A l'espera que institucions i organitzacions sense afany

de lucre col·laborin amb aquesta remodelació necessària, la restauració del Tibidabo romandrà de moment aturada.

Des del temple del Tibidabo agraïen la col·laboració de tots els que fins avui han participat en la restauració. Els promotors d'aquesta iniciativa

constaten que aquesta primera etapa s'ha aconseguit sense la intervenció d'anunciant, per la qual cosa encara hi ha un factor important per explotar. No obstant això, reconeixen la gran contribució feta per Texa Morteros, que fins ara ha fet una generosa aportació de materials. (C.C.)



El santuari de Sant Antoni el 1911, any en el qual es va acabar la construcció del campanar.

Centenari de la presència dels franciscans a Sant Gervasi

BARCELONA.— El 19 d'agost, festivitat de Sant Magí, els franciscans del convent santuari de Sant Antoni de Barcelona, situat entre els carrers de Calaf i de Santaló, celebren els 100 anys de la seva arribada al barri de Sant Gervasi.

Una modesta capella en el que avui és el número 72 del carrer de Santaló va ser el lloc, convertit finalment en santuari de Sant Antoni de Pàdua. Llavors el carrer era una riera, sense aigua, ni enllumenat públic, ni tan sols la parada de Muntaner dels Ferrocarrils Catalans ni el mercat. De fet, l'església més propera era la de la Mare de Déu de la Bonanova, i hi havia pocs habitants entre les dues. Els voltants eren camps de conreu, el camp d'En Galvany, o pedregals.

El 1907 va començar la construcció del primer santuari, reconstruït per tres vegades: després de la Setmana Tràgica del 1909, després de la guerra del 1939 i amb la reforma del 1969. «Cent anys sota la protecció de Sant Antoni de Pàdua mereixen un record i una profunda acció de gràcies en honor de tants homes i dones, laics, monges i frares, que han construït la vida sota l'emparedat del convent», afirma el frare Agustí Boadas, bibliotecari i arxiver provincial dels franciscans de Catalunya.

La commemoració solemne dels 100 anys de presència franciscana al barri de Sant Gervasi tindrà lloc el dia 4 d'octubre, festivitat de Sant Francesc d'Assís. Està previst també que aquest dia se celebri un gran concert d'orgue aprofitant la restauració de l'orgue del santuari. (C.C.)

GESTIO
immobiliària
www.gestio Gandia.es
93 451 50 00

Bon dia!

Compren materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, ascensor, sala d'estar, seguiment mèdic i sanitari, animació, caliu humà. Estades temporals i indefinides. Poques places. Campoamor, 56 - Barcelona.

Tel. 934 274 453



Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Vic

Un Aplec de Matagalls passat per aigua

■ L'11 de juliol va tenir lloc la 55a edició de la tradicional trobada

VILADRAU.— Novament, la data del segon diumenge de juliol convocava els incondicionals apleguistes a reunir-se al peu de la Creu, allà al cim del Matagalls. Com de costum, l'Aplec va començar el dia anterior, dissabte a la tarda, amb una missa a la parròquia de Viladrau. Fou una missa molt concorreguda, amb activa participació de la gent del poble, dels qui aquests dies es troben allí per raó de les vacances i d'alguns apleguistes que van passar la nit a Viladrau per, l'endemà a primera hora, pujar al Matagalls. Va presidir aquesta celebració el P. Josep M. Codina.

Entre els apleguistes, una vegada més, es respirava un sentiment d'agraïment a tots els qui feien possible una nova edició dels Aplecs de Matagalls. «Desitgem que el pròxim any el nostre bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, pugui celebrar l'Eucaristia a dalt del cim amb tots els apleguistes», afirmava un dels participants, perquè, malauradament, tot i la seva presència, enguany no va ser possible celebrar l'eucaristia perquè el temps no va acompanyar. Malgrat això, un bon nombre d'apleguistes van assolir el cim a l'hora prevista en els programes i van signar la fitxa d'assistència.

Ja el dissabte dia 10 de juliol el Matagalls apareixia tot tapat per una espessa boira. La nit fou plujosa amb abundància de llamps i trons. A la matinada cessà la pluja i va millorar el temps. Però el cim continuava envoltat d'una densa boira. Els romeus anaven arribant i refent forces, mirant de defugir la freda boira, aixoplugant-se en els primers contraforts de la muntanya.

Mèdalles de la constància

Amb una mica de retard, a les 10, començava la distribució de les medalles de la constància, lliurades pel bisbe de



Una nova font dedicada a l'excursionisme va ser beneïda pel bisbe de Vic.

Vic, Mons. Romà Casanova. Van ser 23 els apleguistes que van rebre la medalla pels 10 anys; 17, pels de 15; també 17, pels de 20; 8, pels de 25; 5, pels de 30; 7, pels de 35; 2, pels de 40 i 45; i finalment 2 van rebre la medalla o pergamí pels 50 anys. Aquests són els noms dels agraciats: Jaume Palau i Arcalà i Amadeu Rosell i Prat.

Tot estava a punt per celebrar l'Eucaristia quan la boira es va convertir en freda pluja, la qual cosa va aconsellar la supres-



El bisbe Romà Casanova va presidir la missa de l'Aplec, que, per causes meteorològiques, va haver de celebrar-se a Viladrau.

Josep M^a Codina, claretia, i el seminarista Joan Prat.

Així doncs, a causa de la meteorologia adversa, la gent va haver d'abandonar ràpidament la muntanya.

L'Eucaristia a Viladrau

A dos quarts de dues del migdia un bon grup d'apleguistes es van reunir a la parròquia de Viladrau, d'on havia estat regent el P. Claret, per celebrar l'Eucaristia. Amb el bisbe Romà van concelebrar el seu secretari, Mn. Ferran Palau, Mn. Joan Sabé i els pares Ramon Caralt i Josep M. Codina.

Al l'homilia el bisbe va oferir una reflexió sobre l'evangeli del Bon Samarità i va recordar els fets commemoratius referents al P. Claret i a Mn. Cinto. Fa 150 anys — el 1854 — Pius IX definia el dogma de la Immaculada Concepció. El P. Claret, aleshores arquebisbe de Cuba, va escriure una densa i fervorosa pastoral glossant el fet. El 1954 — ara en fa 50 —, el P. Claret rebia un grandios homenatge a Montserrat per commemorar aquell esdeveniment. De Mn. Cinto en commemorem els 125 anys del Virolai, amb lletra del poeta de Folgueroles i música de Josep Rodoreda.

Els padrins d'honor de la nova font, Lluç Pérez Planas i Maria Robledo Planas, van presentar l'aigua en el moment de l'ofertori de la missa. A dos quarts de sis de la tarda, al Sot de Can Rosell, ben a prop del nucli de Viladrau, el bisbe Romà va beneir la nova font dedicada a l'excursionisme, patrocinada per Ferran Tolosa i Sílvia Planas. Van fer-s'hi presents un bon nombre d'apleguistes. Ferran Tolosa va adreçar unes paraules al públic assistent i va donar a conèixer la personalitat de Maria Antònia Salvà, poetessa mallorquina, autora del vers que, bellament gravat sobre una gran pedra, al costat mateix de la font, recordarà al viànt les excel·lències de l'aigua: «Aigua fina, gotellina / tany de murta; nova rel, / cau pausada, l'auaiña / que ha pintat un arc-en-cel. / Rosa vera, blat de brina, / pluja fina, cel fidel.»

Finalment, tots, amb els padrins de la font i els promotors, van poder tastar aquella aigua generosa, acompanyada, això sí, amb coca i cava.

Josep M. Codina

Fotos: Joan Sayós

URGELL

Mn. Daniel Fortuny celebra els 90 anys recordant el seu pelegrinatge per la diòcesi

TREMP.— El prevere Daniel Fortuny i Pons farà 90 anys el 19 de setembre. Ell en donà gràcies a Déu i en fa festa. Nasqué a Alzina de Moror (Conca de Tremp) l'any 1914, el 1940 va ser consagrat prevere. La seva vida pastoral ha estat un pelegrinatge pastoral pel bisbat d'Urgell: de la Vall de Ribes al Pla d'Urgell, la Noguera i la Conca de Tremp, el seu bressol.

A la Vall de Ribes estrenà el sacerdoci, després anà a Montant (Alt Urgell), retornà al Ripollès, baixà a Castellserà, després va ser destinat a Ponts i ara encara treballa a Tremp. En la seva autobiografia *Sobre el terreny* informa del camí fet pels quatre punts cardinals del bisbat. La imatge de pastor ha marcat tots els seus passos i decisions. També ha conegut l'art i ha dut a terme una lloable tasca de restauració.

Amb l'esquena carregada pel pes de la motxilla, esguarda i coneix una a una les ovelles, com un pastor bo, saluda els feligresos, els estrena la mà, fa un petó als infants i repeteix suaument els seus noms. Cada trobada esdevé una festa, una

homilia. Veïlla la catequesi i es fa trobada amb els joves: reunions, xerrades, campaments a la Ribera Salada i a Bastanist. Escolta amb delicada atenció els avis i vetlla la pregària que inspira la seva acció.

Sap que el temple és el gresol de la fe del poble, lloc secular de pregària, himne de pedra al Senyor i imatge catequètica. Els noticiaris diocesans han recollit les cròniques de les restauracions que ha promogut arreu, des de la Vall de Ribes fins a Sant Pere de Ponts i a les ermites de la Conca de Tremp.

El anys li ofereixen ara el goig de contemplar una bona collita, i encara tresca amb l'afany de la feina ben feta. El servei pastoral i la col·laboració al presbiteri de la Conca de Tremp rejuventen el pastor sempre a punt d'oferir un servei i de donar un consell assenyat. La saviesa, que és el seny dels creients i el gust de l'esperit, alleugereix el pes del pastor i dona fermesa als seus passos. És el *sapere*, el saborejar els béns de l'esperit per l'exemple d'un rector savi. (Antoni Mirabet)

Lleida

Colònies per a escolans a Llesp

■ L'activitat s'emmarca en l'anomenat «Seminari Menor en família»

LLESP.— Un total de 28 escolans de diversos pobles de la diòcesi de Lleida han anat enguany de colònies a Llesp, concretament a la colònia que

porta el nom de la patrona de Lleida, la Verge Blanca. Els escolans van fer les seves colònies del 28 de juny al 3 de juliol, acompanyats pels mossens de

l'equip del Seminari, Mn. Daniel Turmo i Mn. Vicenç Alfonso, així com per Mn. Daniel Gómez, rector de la parròquia del Pont de Suert i els monitors.

Les 11 del matí del dilluns 28 de juny, els escolans, acompanyats dels seus pares i familiars, van aplegar-se a l'església de Sant Llorenç de Lleida, on van ser rebuts pels mossens del Seminari, que els lliuraren fulards. Tot seguit, i després de fer una senzilla pregària a la Mare de Déu, sortiren en autocar vers la colònia de Llesp.

Mn. Daniel Turmo, secretari general del bisbat de Lleida i membre de l'equip del Seminari que va compartir amb els escolans els dies de colònies, ha valorat molt positivament aquesta experiència que s'emmarca dins de l'anomenat Seminari en família: «Ja fa dos anys que estem treballant en aquest tema, consolidant les anomenades trobades d'escolans, de les quals n'és un fruit la colònia d'estiu. Han estat uns dies veritablement joiosos.»

Daniel Turmo ens fa cinc cèntims de com han anat les colònies i de quina era l'activitat dels escolans: «Els nens resaven al matí, després de l'esmorzar, a partir d'un senzill conte que els movia a la reflexió d'algunes actituds pròpies dels amics de Jesús. Després fèiem una bona



Alguns escolans de la colònia en una simpàtica fotografia de grup.

caminada, anant a Castilló de Tor i a l'ermita del Remei, a Casòs de Vilaller, pels boscos de les serretes que envoltaven la colònia, etc.» «També hi havia temps per la piscina abans de dinar —afegeix—. I a la tarda les activitats se centraven en diversos vídeos, jocs al pati de la colònia, més piscina i catequesi sobre el tema de la litúrgia, que ha estat aquest any el fil conductor de les trobades d'escolans.» Tots els dies se celebrava l'Eucaristia a l'església parroquial de Sant Martí de Llesp, llevat d'un dia que es va celebrar a l'església del Pont de Suert. Al vespre tenia lloc el sopar, i a la nit més i més jocs i gresca. El dia s'acabava amb la revisió de la jornada i l'oració de la nit, abans d'anar a descansar.

Diada de famílies

Com en tota colònia d'estiu, també en aquesta d'escolans se celebrà la diada de les famílies. Fou el dissabte 3 de juliol, quan els pares i familiars dels nens pujaren a la colònia per gaudir d'una jornada festiva, compartint l'Eucaristia amb els seus fills i el dinar de germanor a la casa de la colònies.

En paraules de Mn. Daniel Turmo, «els nens han tingut ocasió de conèixer-se molt més entre ells, de sintonitzar més amb els mossens i aprofundir en la seva relació amb Jesús i la Mare de Déu. Tot això fruint alhora de la natura que els envoltava».

L'equip del Seminari ha valorat les colònies com «una experiència força positiva i el nostre bisbe i els mossens de l'equip estem força satisfets». Alhora expliquen com són ja varies les parròquies, tant dels pobles com de la ciutat de Lleida, que orienten els seus escolans vers aquesta experiència vocacional.

Jordi Curcó

El bisbe Ciuraneta impulsarà personalment el treball vocacional del Seminari

El bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, impulsarà i animarà personalment el treball vocacional de la diòcesi, amb un seguiment molt directe del Seminari «com un aspecte essencial de la meva responsabilitat episcopal».

Així ho manifesta en una *Comunicació al poble de Déu sobre el Seminari*, que ha fet arribar a tot el presbiterat diocesà, Consell de Pastoral, moviments, delegacions i departaments. També es pot llegir a la pàgina

web del bisbat.

En la comunicació, el bisbe anuncia que el proper setembre s'iniciarà en el Seminari de Lleida un Curs Introductor amb sis joves amb inquietud pel sacerdoci ministerial. D'aquest Curs introductor en tindrà cura com a formador Mn. Daniel Turmo. Mn. Manel Mercadé, també com a formador, tindrà encomanat el seguiment dels preadolescents i adolescents que no excloquin la possibilitat del ministeri sacerdotal. Mn. Vicenç

Alfonso seguirà, com fins ara, amb la seva responsabilitat del Seminari en Família, tenint cura dels escolans de les parròquies, «experiència que considero molt positiva», afirma Mons. Ciuraneta en la seva comunicació.

Mons. Ciuraneta agraeix també en la seva carta al fins ara rector del Seminari, Mn. Josep A. Jové, la seva tasca realitzada, alhora que li encomana la Delegació de Catequesi com «una missió vital per a la diòcesi».

Sis nous vitralls ornamenten l'església de la Mare de Déu de Montserrat

LLEIDA.— Tot i que en la festa de la patrona el 27 d'abril passat ja lluien amb tot el seu esplendor, nou fou fins el diumenge 4 de juliol passat quan es van inaugurar els nous vitralls de l'església de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida.

Els vitralls han estat col·locats en les sis finestres del temple, tres a cada paret lateral. Amb unes mides de 3 metres d'alçada per 1,60 d'amplada, representen diverses al·legories montserratines i referències a la devoció lleidatana envers la Patrona de Catalunya.

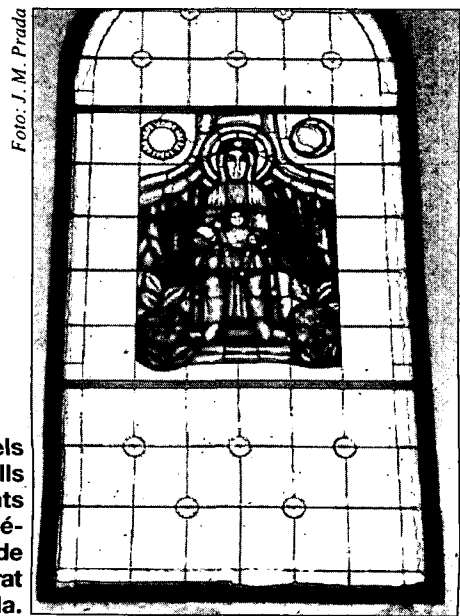
Els nous vitralls han estat realitzats per la casa *QUEI Vidreria Decorativa* de Barcelona, amb un pressupost de 23.000 euros que seran aportats pels feligresos de la parròquia.

L'esmentada parròquia, creada l'any 1959 i ubicada vora la carretera d'Osca, en plena horta de Lleida, compta amb una

població d'uns 900 habitants, conformada en la seva majoria per famílies de pagès de les diverses partides de l'Horta de Lleida que hi pertanyen: Alpicat, Torres de Sanui, Fontanet, camí de la Creu, Pla de Montsó, on s'ubica el col·legi Mater Salvatoris de les religioses del Salvador; camí Boixadors, Canet, camí de l'Albi i camí de Montcada.

Molt proper a l'església de Montserrat s'hi troba el Centre Mare Esperança per a noies, que pertany a les Missioneres Esclaves del Cor de Maria, fundades per la lleidatana M. Esperança González.

Amb la col·locació d'aquests nous vitralls, el rector de la parròquia des de 1978, Mn. Ramir Ballarín, ha volgut festejar les seves noces d'or sacerdotals, que ha complert enguany ple de vigor pastoral i sempre atent a les necessitats de la parròquia. (J.C.)



Un dels sis vitralls col·locats a l'església de Montserrat de Lleida.

Solsona

L'orgue del Miracle torna a fer-se sentir després de cent anys

■ L'abat de Montserrat va beneir la restauració de l'instrument

EL MIRACLE.— El diumenge 8 d'agost, dins dels actes de la festa major, el Miracle va tornar a viure una jornada alegre i joiosa. Les campanes del Miracle repicaven amb força, potser recordant com fa un any

arribaven al santuari solsonenc. Però en aquesta ocasió, ho feien per la culminació de les obres de restauració de l'orgue renaixentista del Miracle, un dels més antics de Catalunya.

El Pare abat de Montserrat, Josep Maria Soler, va presidir la cerimònia, que es va iniciar amb la benedicció de l'orgue,

amb el ritual de les corresponents aclamacions. L'església del santuari, plena de fidels, va tornar a escoltar una música que feia més d'un segle que no sonava. En l'homilia, l'abat de

Montserrat va recordar que «l'orgue és lloança i anunci, com les campanes que vam beneir fa un any, i que hem de fruit de la seva música, nascuda de la unió de molts tubs, que encara que diferents, units

fan un so fort i bonic».

El monjo i organista de Montserrat, Jordi Agustí Piqué, va interpretar les primeres peces musicals de la celebració litúrgica, acompanyat amb els cants de la contralt Montserrat Pi.

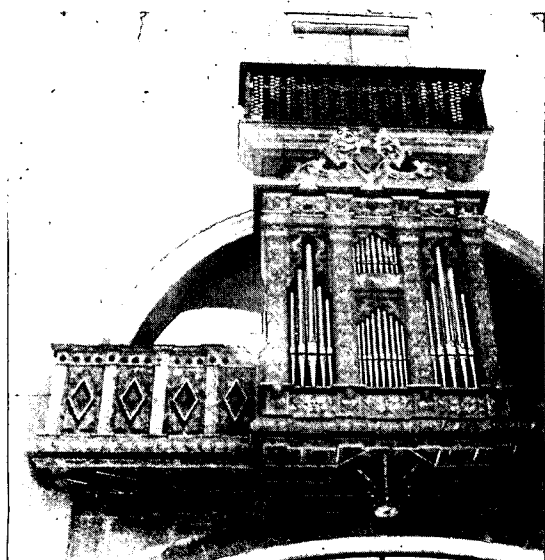
La restauració, que ha tingut un cost de 72.000 euros, ha durat 12 anys i ha anat a càrrec del prestigiós mestre orguener Gerhard Grenzing, que ha tractat el mobiliari de fusta, i ha refet el salmer, el teclat i les manxes.

Un orgue singular

L'orgue del Miracle és un dels més antics de Catalunya. D'estil renaixentista, va ser construït l'any 1593 pel mestre orguener solsoní Antoni Bordons. Entre els anys 1674 i 1758 va ser traslladat a la

novà església i, posteriorment, es va ampliar. Té un únic teclat, amb un total de 45 registres. Tot i haver-se deteriorat molt —va perdre material durant la guerra del francès i durant la guerra civil, d'on en va sortir molt tocat— ha conservat la totalitat de les peces mecàniques, el secret i, especialment, les manxes, que són úniques, ja que són en falca, i comparteixen aquesta peculiaritat amb l'orgue de la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona.

Text i fotos:
Ramon Estany



L'orgue renaixentista del Miracle és del 1593.



El P. abat de Montserrat va presidir la benedicció de l'orgue restaurat.

La Generalitat rehabilitarà dues esglésies a Les Oluges

LES OLUGUES.— La Generalitat de Catalunya, a través de l'Institut Català del Sòl, ha adjudicat les obres de rehabilitació de les cobertes de les esglésies de Sant Pere de Santa Fe i Santa Maria, situades en el terme municipal de les Oluges (Segarra).

L'obra serà executada per l'empresa Construcciones Monjo S.C.L. per 203.998 euros, aportats per l'Institut Català del Sòl (187.394,31) i l'Ajuntament de les Oluges (16.603,69). L'obra es basa en un projecte dels arquitectes Antoni Martí i Josep Esteve, i consistirà en la reparació i millora de les cobertes d'ambdues esglésies per tal d'eliminar filtracions i solucionar les conduccions de les aigües pluvials. En l'església de Sant Pere de Santa Fe també es consolidarà estructuralment el campanar.

Aquesta obra respon a l'objectiu de la Generalitat de conservar i millorar els nuclis antics i entorns monumentals de diferents poblacions de Catalunya. (R.E.)

TARRAGONA

L'arquebisbat cedeix uns terrenys per fer una llar d'infants

VALLS.— L'arquebisbat de Tarragona, després de les conèxves mantingudes amb l'Ajuntament de Valls, ha cedit de manera anticipada i gratuïta els terrenys necessaris per a la construcció d'una llar d'infants.

La futura llar es construirà a l'hort del Carme, que té una superfície de 1.329 metres quadrats. La finca descrita es troba inclosa dins del pla especial de reforma interior i situada a l'esquerra de l'església i l'exconvent del Carme, al costat del vial que condueix cap a l'aparcament públic de la Cooperatiya.

L'escola bressol tindrà capacitat per a 80

infants i representarà una inversió de 500.000 euros. La superfície construïda serà de 400 metres quadrats i s'hi preveu la construcció d'una aula per a nadons (de 0 a 1 any), tres per a infants d'un a dos anys, i dues classes per a nens de fins a tres anys.

Es preveu que la llar pugui entrar en funcionament a finals del curs 2004-2005 i, de moment, ja compta amb les subvencions de la Direcció General de Centres Docents del Departament d'Educació, del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i del fons Feder. (Joan Boronat)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS

VISITES A DOMICILI

☎ 932 175 607

C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA



CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER

Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102

08019 Barcelona

☎ Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Vacances compromeses

■ L'Associació Catalana per la Pau treballa perquè millori la situació dels països més empobrits

BARCELONA.— Els membres de l'ONG Associació Catalana per la Pau estan convençuts que perquè canviïn les crues realitats que es viuen a molts llocs del planeta cal que canviïn també les societats dels països rics. Ells aporten el seu petit gra de sorra

a través de, entre altres iniciatives, la posada en marxa de les que anomenen Brigades Solidàries. Els seus objectius: defensar la pau, el respecte als drets humans, nacionals i socials dels pobles i variar les relacions Nord-Sud.

A les societats occidentals d'avui estem saturats d'informació, estem sobreinformats. Segurament la majoria de la població sap i ha vist imatges de les terribles conseqüències de l'huracà Mitch a El Salvador, com viu molta població cubana, els camperols de Colòmbia entre el foc creuat de guerrilla, militars i paramilitars, les accions del Moviment dels Sense Terra al Brasil o la situació dels indígenes a Guatemala. Però una cosa és anar a una conferència on t'expliquen què passa o veure una notícia televisada i una altra és viure-ho. Aquesta experiència és una de les iniciatives més destacades de la tasca de l'ONG Associació Catalana per la Pau: oferir la possibilitat d'estar de 18 a 28 dies a un país de Llatinoamèrica vivint el que viu, dia a dia, la gent que treballa perquè les coses vagin més bé. Són les Brigades Solidàries.

Van començar amb una vessant més solidària que de cooperació. És a dir, quan va sorgir l'ONG el 1990 van posar en marxa les Brigades amb la intenció d'establir ponts de solidaritat amb Sudamèrica. «Facilitàvem que gent de Catalunya tingués l'oportunitat de viure durant un temps i de conèixer de prop la realitat d'Amèrica Llatina a partir de les seves organitzacions socials; sobretot a Cuba, El Salvador i algun cop a Nicaragua», explica el seu coordinador de projectes, Jordi Garrell. De manera que quan aquesta gent tornava, tornava amb alguna proposta de treball. Havien conegut una experiència determinada que els havia interessat, com per exemple un centre de gent gran o de discapacitats, etc., i es comprometien a, quan arribessin a Catalunya, cercar finançament perquè ells poguessin continuar amb la seva tasca en aquell hospital o en aquell centre.

Però el 1999 van decidir donar-li una perspectiva diferencial al treball de l'ONG:

cooperació i solidaritat diversificades. «A partir del cúmul d'experiències que teníem ens vam veure en la possibilitat d'iniciar un altre tipus de treball.» Així les Brigades Solidàries actualment funcionen com un procés més complex, i per poder viatjar al país desitjat fa falta comprometre's a fer un

tunitat de visitar aquestes fàbriques, sabran les raons de per què existeixen, les seves conseqüències, etc. No es quedaran amb el gastat i condescendent, com estan de malament! Volen atorgar-los les eines perquè vagin més enllà i analitzin la realitat de forma profunda.

Segons confessi el coordinador de projectes, però, quan vas de Brigades la pregunta no és què els puc oferir jo?, sinó què coneixeré, què m'ofriran?, «perquè només el fet d'anar-hi i que els coneguis ja és important per a aquestes organitzacions». Després de l'estada, els participants saben que a la tornada han de contribuir al procés de sensibilització i difusió al Nord de la realitat del Sud, a través d'abocar les seves experiències en un llibre. «Ells ja van amb la intenció d'escollir, de fer entrevistes, de pensar quin seria el material més bo per al llibre. L'any vinent volem centrar-lo més en el paper de la dona dins d'aquestes organitzacions.»

No hi ha cap examen a fer ni cap prova de selecció, els únics requisits per participar a les Brigades Solidàries són ser major d'edat, fer el curs de formació i viure a Catalunya. Òbviament, les despeses del viatge corren a càrrec dels participants. L'organització local calcula el cost de l'estada, els desplaçaments, i les activitats, però no rep cap benefici econòmic, segons confirma Jordi Garrell.

Els brigadistes no fan cooperació, però l'ONG sí, a través del departament abans esmentat. A Amèrica Central tenen sobretot projectes de seguretat alimentària, és a dir, projectes que ajudin a garantir mecanismes de productivitat local perquè la gent tingui accés a recursos diversificats. Per exemple, a Cuba, la República Dominicana i Haití fan uns programes de cria de conills.



Una de les participants de les Brigades de Guatemala. Van haver d'elaborar aquesta pancarta per cridar l'atenció sobre la presència de brigadistes internacionals.

curs de formació i a la tornada recollir les experiències en un llibre. Alhora, es va crear un departament específic per als projectes de cooperació.

Educar per al desenvolupament

Les Brigades són una aplicació pràctica de l'educació per al desenvolupament. «El que procurem sempre és que la gent conegui la realitat del Sud a partir de les organitzacions socials del Sud. Aquelles que estan treballant per la transformació social al seu país», afirma Garrell. Des de l'Associació Catalana per la Pau volen que els moviments socials organitzats siguin la plataforma de coneixement del país. Però perquè el que van a veure pugui ser analitzat i assimilat, cal una formació adequada. «Si a la formació parlem sobre l'existència de maquilas i la gent quan va al país té l'opor-

• L'organització, però, amb la qual treballen al país, l'anomenada contrapart, és qui, de vegades, suggereix el projecte en funció de les necessitats locals. Així, per exemple, a Colòmbia, aquesta ONG catalana fa un treball d'acompanyament: «Les organitzacions amb les quals treballem són organitzacions que defensen els drets humans i que treballen amb persones desplaçades. Frequentment estan marcats per agents armats, per això requereixen que membres de l'associació els acompanyin a determinades zones. Això facilita la seva feina. No impedeix que els disparin, però la presència de gent estrangera dóna un caire internacional a la seva feina que els ajuda a poder continuar exercint-la», ens explica Jordi Garrell.

L'àrea d'acció d'aquesta petita ONG (5 treballadors i 280 socis) no només engloba països d'Amèrica Llatina, sinó que actualment tenen projectes de cooperació en actiu a l'Iraq, Jordània, Palestina i Timor Oriental. A més, en la mesura de les seves possibilitats miren de difondre la seva feina. El coordinador de projectes reconeix que «es fa molta feina però des de fora no es coneix, perquè en ser una organització petita la nostra capacitat de fer arribar el nostre missatge és limitada». Per a això, a banda dels cursos de formació convalidables a la Universitat de Barcelona, fan xerrades (sempre procurant que siguin els mateixos implicats en els temes a exposar els qui parlin), conferències, participen en campanyes juntament amb altres organitzacions catalanes com a la de Catalunya per l'Iraq, suport humanitari i difonen cada any el llibre de les experiències de les Brigades. A banda, fan exposicions en consonància amb les campanyes. Actualment en tenen una sobre els camps de refugiats de palestins al Líban, però amb la peculiaritat que són fotos fetes per nens que habiten en aquest lloc; és la situació del camp de refugiats a través dels ulls dels més petits.

Consuelo Chaves Mejuto

**ASSOCIACIÓ CATALANA
PER LA PAU**
VIA LAIETANA, 45, 1r 1a,
ESCALA B
TEL. 933 188 444
08003 BARCELONA
acp@pangea.org



Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i
compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

Cinema amb ulls de fe

«Una película hablada»

Títol original: *Un filme falado*. Director: Manoel de Oliveira.
Any: 2003. Producció: França-Itàlia-Portugal.

Davant dels postmoderns fragmentaris —vegeu el nostre inclit Pedro Almodóvar—, el més vell (va néixer el 1908), però el més jove dels directors europeus ens ofereix una metàfora forta sobre el nostre temps. Aquesta pel·lícula proposa una mirada a la situació de la nostra civilització, parteix de la memòria dels seus fonaments i avisa sobre els riscos i les sorpreses del seu futur.

Per a qui estigui acostumat als plans que duren tres segons, per a qui ha renunciat a la paraula en favor d'una acció que la fagocita, per a qui va al cinema a divertir-se però no a inquietar-se li desaconsellem aquesta «pel·lícula parlada», com adverteix el títol.

Manoel de Oliveira ens hi presenta el viatge en creuer de Rosa Maria, una professora universitària d'Història, des de Lisboa fins a Bombai, on l'espera el seu marit. L'acompanya la seva filla Maria Joana; la petita rebrà des de la tendresa pacient l'herència d'una tradició mil·lenària. A cada un dels ports de l'itinerari mediterrani la mare-mestra li transmetrà el mosaic que configura la seva pròpia identitat.

Des de Lisboa, submergida per les boires, i obrint-se a Amèrica, passant per Marsella i Nàpols o Pompeia —referència romana, pàtria del Dret—, aturant-se a Atenes —comare de la ciutat i la saviesa. I després d'una línia imaginària de conflictes, la vella Constantinoble

altres, sigui el pope ortodox que reverència en comú al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant (més enllà de filioques), o sigui la pregària diferent però compartida a l'Al·là Creador. I la petita es mostra en constant pregunta i en recepció agraïda com qui se sent guiada i aprèn a fer el seu propi camí.

El vaixell, que és el lloc del viatge, és també un lloc de trobada. Allà, entorn de la taula, s'oficia una litúrgia del diàleg. En homenatge de cultures i persones, coneixeran les protagonistes quatre personatges-referència. Delfina (Catherine Deneuve), l'empresària francesa; Francesca (Stefania Sandrelli), l'exmodel italiana; Helena, la saviesa grega, cantant i actriu; juntament amb elles, John Walesa (John Malkovich), l'americà-polonès comandant del vaixell. Tots plegats fan l'encreuament de civilitzacions que en cinc idiomes (portuguès, francès, grec, italià i anglès) comparteixen història i vida.

Fruit d'aquesta interculturalitat, sostinguda en la identitat-llengua de cada poble, es forja una simpatia especial per la petita Maria Joana. El regal d'una nina àrab—factor de risc i de nova maternitat: «No tinguis por que jo tindrè cura de tu»— i el cant d'Helena a un arbre petit que apropa les persones són els fruits d'aquesta trama de comunió.

L'abisme espera, però. Com explica la mare a la seva petita, la naturalesa de l'home té un secret,



Imatge del film.

(Istanbul) —representant del món islàmic a la catedral-museu de la qual s'apleguen i enfronten cultures i religions—, La Meca i Jerusalem. Solcant el canal arriben a Egipte —referència cultural d'Orient i punt de partida del poble d'Israel, terra ensagnada i esclatxa que obre i divideix el món.

Cadascun d'aquests fragments d'història i cultura venen des del passat constituint el present. I la mare sap que preparar a viure és transmetre una tradició que no és sinó el fons, sinó una espiritualitat. Amb senzillesa ofereix i lliura a la seva filla el llevat d'una fe assentida i catòlica, coneixedora de les seves fonts però reconeixedora dels

un desig. El rostre de John Malkovich expressa al fotograma aturat del final aquesta sorpresa, que deixa l'espectador enganxat a la butaca.

El director portuguès ha volgut deixar-nos com a testimoni aquesta metàfora històrica, política, cultural i espiritual d'una bellesa poderosa i subtilment emocionant. Com a objecció, la manca de tematització de l'amenaça deixa oberta la interpretació directa d'un xoc de civilitzacions. Però la dificultat per res anul·la el reconeixement del valor de qui planteja les qüestions en cruesa veritable i mestratge de qui les presenta amb senzillesa poètica.

Tarragona posa en marxa el programa solidari «Roba amiga»

TARRAGONA.— El 28 de juliol es va signar a l'Ajuntament de Tarragona el conveni de col·laboració entre la regidoria de Medi Ambient, Càritas Diocesana, la Fundació Un Sol Món de Caixa de Catalunya i l'Associació Intersectorial de Recuperació i Empreses Socials (AIRES) per a la col·locació de contenidors de roba usada a la via pública de Tarragona.

Aquest conveni s'emmarca dins del projecte «Roba amiga», que fa un parell d'anys funciona en altres municipis de Catalunya amb l'objectiu no només de recollir roba usada perquè sigui repartida als més desfavorits, sinó també amb la intenció de crear llocs de treball per a persones amb dificultats d'inserció laboral. Per aquest motiu s'instal·laran tres contenidors a la ciutat; el primer ja s'ha situat al carrer Prat de la Riba, davant mateix de l'oficina de Càritas, i els altres dos s'ubicaran a la plaça del Mercat i al carrer Cronista Sessé.

Enguany es preveu recollir a Tarragona unes cent tones de roba. Ja s'ha donat feina a sis persones que treballaran al magatzem i a les dues botigues que té Càritas a la plaça del Fòrum de Tarragona i al barri de Torreforta durant cinc hores diàries al llarg de mig any, amb un sou de 438 euros al mes.

Segons ha indicat Carme Borbonés, directora de Càritas Diocesana de Tarragona, «agafar roba no és només recollir-la, sinó donar feina a persones que han perdut hàbits de treball o que mai els havien tingut». Per tot això, s'adequaran degudament les botigues esmentades. D'altra banda, s'ha previst que a les



Al magatzem es donarà feina a sis persones.

famílies o comerços que no puguin anar als contenidors a dipositar la roba, l'Ajuntament s'encarregarà de facilitar-los el transport fins al magatzem.

Joan Boronat

«Memòria 2003» d'Acció Solidària Contra l'Atur

BARCELONA.— S'acaba de publicar la *Memòria 2003* de la fundació Acció Solidària Contra l'Atur, on s'inclouen totes les activitats que va dur a terme l'any passat. Els objectius fonamentals d'aquesta associació són: sen-

sibilitzar la societat sobre el problema de l'atur, animar els ciutadans perquè participin en la lluita contra l'atur i suscitar una reposta activa a les necessitats provocades davant d'aquest problema. (C.C.)

Coses de la vida

Pel·lícules de signe religiós

Hola, amics! En els darrers mesos s'han estrenat al nostre país diferents pel·lícules de caire religiós. Entre altres, *La mala educación*, *Vaya con Dios* o *La Pasión de Cristo*. Pel que fa a aquesta darrera, hi ha una gran varietat d'opinions. Els experts opinen que és bona, però potser massa agressiva. Els creients sabem que el que està plasmat al film va passar en realitat. Jesús va patir tant per salvar la humanitat del pecat. Penso que les persones que no són creients poden adonar-se del valor d'aquest fet i reflexionar-hi.

Algunes d'aquestes pel·lícules, però, estan fetes amb una gran manca de respecte. Sembla que tenen com a objectiu deixar en mal lloc l'Església i els creients. De vegades, poden arribar fins i tot a la hipocresia o a la calúnnia. Abans de veure un film, la nostra obligació és informar-nos per saber quin és el seu contingut. I si escoltem cap comentari inadequat, poder respondre-hi amb fermesa defensant les nostres conviccions religioses.

Cecília Aranés Mallol

Coses de la vida

OPINIÓ

Santa Caterina de Siena, exemple de l'amor sense reserves

Han passat molts segles, però la memòria i l'afecte cap a santa Caterina de Siena (Siena, 1347 - Roma, 1380) no ha minvat en absolut. El 1939 va ser proclamada patrona d'Itàlia, juntament amb sant Francesc d'Assís, mentre que el 1970 a aquest títol prestigiós se n'hi va afegir un altre no menys important: el de doctora de l'Església (que fins llavors només posseïa, entre les dones, Teresa d'Àvila). Finalment, el 1999, Joan Pau II la nomenava, amb santa Brígida i santa Teresa Benedicta de la Creu, copatrona d'Europa.

A aquesta mestra se l'ha anomenada també la «mística de la sang» perquè començava sempre les seves cartes mullant la ploma «en la sang de Crist», o sigui, emanant-hi la caritat que volia fer circular en els cors dels seus deixebles i seguidors. En aquella mateixa «sang» se satisfèia la seva ànima. I de l'Eucaristia, que la conté, va derivar la força que li va permetre afrontar cada empresa, tot i que humanament fos molt arriscada i insuperable.

Va rebre el títol de doctora per la seva doble missió: «El desenvolupament de la història de l'Església i l'aprofundiment doctrinal del missatge revelat.» Per construir la ciutat terrenal i, sobretot, la destinada a fondre's amb la celestial, els ànims han d'estar infosos pel vigor contingut en la llavor de l'Evangelí.

La doctrina de santa Caterina brolla d'aquella il·luminació sobre el «tot», que és Déu, i sobre el «no-res» de la criatura —«Tu ets la que no és. Jo, de la meua banda, sóc Aquell que sóc»—, de la qual deriva la consciència de l'amor. Ell, que no té necessitat de ningú, dona el seu ésser a altres. Ho fa només per amor; un amor tenaç que no troba impediment en la ingratitude per part de la criatura. Deia la santa al respecte: «Oh, amor inefable! Tot i veient amb la teua mirada perfecta totes les iniquitats que la criatura anava a cometre en contra de la teua infinita bondat, tu vas dissimular l'haver-les vist. Fins i tot vas

clavar els ulls en la bellesa (estructural) de la teua criatura, de la qual, com boig i ebri d'amor te'n vas enamorar. I per aquest amor la vas dur des de tu, donant-li l'ésser a imatge i semblança teua (...), ja que tu no ets altra cosa que foc d'amor, boig de la teua criatura.»

Per a Caterina, Déu és el «mar pacífic» que acull i proveeix de vida les seves criatures. Ell atreu la voluntat al consentiment, i li presenta la realitat del seu amor en el Verb encarnat i crucificat per atreure a ell mateix el cor de l'home, que sempre «es mou en base a l'amor». En conclusió, Crist ha volgut ser aixecat damunt d'una creu, davant de la vista de tothom, per encendre en el cor humà la flama de l'amor salvífic.

Una doctrina magistral

Tota la vida humana, fins i tot l'exercici de l'autoritat, ha d'estar inspirada per a la comprensió i el respecte dels drets aliens, amb atenció particular als pobres i als indefensos que, amb massa facilitat, estan descuidats per l'administració de la justícia i que sovint pateixen les conseqüències dels conflictes armats. Per amor als «darrers», Caterina insistia en la pau entre els Estats i va intervenir davant de magistrats i governants pel deure de la imparcialitat de la justícia.

Giuliana Cavallini, estudiosa de la vida i l'obra de Caterina de Siena, explica que



Santa Caterina de Siena.

«des de la fraternitat fins al sacrifici de la seva vida, la santa ens ensenya el que vol dir viure l'amor sense reserves. El seu copatronicat europeu la proposa com a exemple a tots els que volen contribuir a una

unitat autèntica i harmoniosa del continent. Respon al desig expressat en nombroses peticions, subscrites per centenars de milers de signatures que en aquests darrers anys han estat enviades a la Santa Seu des de diferents llocs d'Europa. Particularment notable va ser la d'un grup nombrós de parlamentaris europeus».

La mestra s'havia format a l'escola dels Dominics de Camporegio. Hi va aprendre la doctrina que sant Tomàs d'Aquino va organitzar d'una manera estructural admirable. Caterina, en el seu ampli *Epistolario* i en el seu *Diálogo de la divina providencia*, va adoctrinar amb vivesa sobre diferents temes: el Déu u i tri; la creació (els àngels, l'obra dels sis dies i l'home); el govern del món, els actes humans, les passions i les virtuts; el Salvador, la seva encarnació i els misteris de la vida de Crist; els sagraments, la vida eterna i els *novíssims*.

Va parlar a l'home com a individu i, dins de l'organització social, tant als que estaven consagrats com als que havien contret matrimoni. Va parlar a laics (governants i homes d'armes); a Papes, cardenals, arquebisbes, bisbes, sacerdots, monjos i monges; i també advocats, notaris, artistes i seglars amb família. A la seva paleta de colors no en va manca ni un de sol i, a través de la seva parla, no només la toscana sinó la particularment dolça de Siena, va transmetre la seva riquíssima doctrina amb matisos increïbles i bonics.

P. Raimondo Marco Sorgia, o.p.

XXIV Premi Mundial Fernando Rielo de Poesia Mística

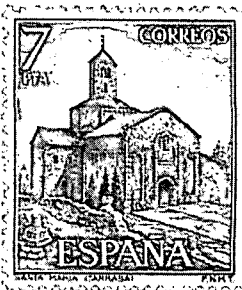
MADRID.— S'ha convocat el XXIV Premi Mundial Fernando Rielo de Poesia Mística, al qual podran optar tots els poemes inèdits escrits en castellà o en anglès que tractin sobre poesia mística (aquella que expressa els valors espirituals del ésser humà en la seva significació religiosa pro-

funda). Organitzat per la Fundació Fernando Rielo, s'estableix un premi de sis mil euros i la publicació de l'obra. El termini d'admissió d'originals finalitza el proper 15 d'octubre. Més informació: Fundació Fernando Rielo, c/ Jorge Juan, 82, 1r 6a - 28009 Madrid, tel. 915 754 091. (C.C.).

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Església de Santa Maria de Terrassa



Dins de la sèrie filatèlica «Turística», Espanya va dedicar el 1975 aquest segell a l'església de Santa Maria de Terrassa. Aquest temple té més importància històrica que les esglésies de Sant Pere i de Sant Miquel. Va existir com a catedral ja en temps dels visigots, va ser respectada durant la invasió agarena i va ser destruïda el 856, sota el regnat de Carles el Calb. Restaurada el 874, va esdevenir monestir el 977. L'església actual la va consagrar el bisbe de Barcelona, Ramon Guillem, el 2 de gener del 1112.

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró



Cadascú té els seus gustos

Amb els dits va treure els budells d'aquella sardina acabada de pescar, va obrir la boca i se la va menjar en un tres i no res. Jo vaig quedar bocabadat. Aquesta companya de feina era la responsable de la cambra freda dins de la mateixa cuina on jo treballava com a xef, i engolia les sardines crues amb veritable passió. Quan arribaven les barques de pesca, ella ja hi era i les esperava com la cosa que més pogués estimar. Alguna vegada l'acompanyava. Però, això sí, mentre jo gaudia amb un gelat que comprava a aquella caseta prop de la platja, ella ho feia amb una sardina. Cadascú té els seus gustos, i no seré pas jo qui qüestioni els que tenen els altres.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

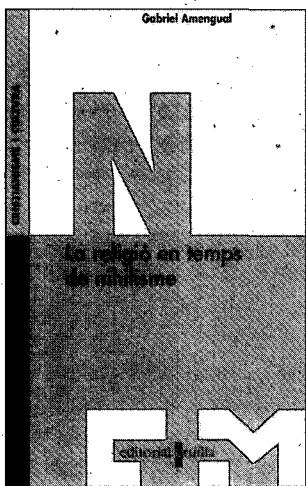
Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402.

LLIBRES

Testimonis de la presència de Déu

Si el nihilisme és el tret que caracteritza el nostre temps, quina és la resposta del cristianisme a la situació de desamparament que aquell comporta? Com s'ha de cercar la presència de Déu en un món que clama la seva absència? El cristianisme, si vol ser bona nova, ha d'arrelar avui en una època marcada pel nihilisme. La mort de Déu i la no-necessitat de Déu que l'«home boig» de Nietzsche proclama pels carrers ha pres actualment formes diverses: transmutació dels valors, narcisisme, secularització, etc. Des d'aquesta intuïció, el filòsof i teòleg Gabriel Amengual analitza en aquest llibre les pautes que configuren la nostra societat, la nostra cultura i la fisonomia de l'ésser humà que necessita situar-s'hi. A partir d'aquest estudi, l'autor es planteja la recerca de la presència de Déu en aquesta absència i assenyalava com els cristians en poden donar testimoni. Perquè és el testimoniatge la manera més real de fer arribar la bona nova a través d'una sembra plena de confiança. (C.C.)

Gabriel Amengual, *La religió en temps de nihilisme*. Editorial Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Col·lecció Cristianisme i Cultura, Barcelona 2003, 222 pàg.



L'obra poètica de Francesc Blancher

Fins ara s'havien publicat quatre volums de l'obra poètica de Francesc Blancher i Puig (Artés, 1906 - Manresa, 2003): *Aportació al centenari de l'excursionisme català* (1977), *Aportació rimada en homenatge a Verdaguier* (1987), *Clavellina nadalenca* (1987) i *Pinzellades bagenques* (1990). Però encara restava inèdita (en el sentit de no haver estat recollida en llibres) una gran quantitat de les seves poesies, una part d'elles premiades en Jocs Florals i altres certàmens. Josep Ruai i Vinyet ha estat l'encarregat d'aplegar-les en aquest volum, que s'estructura en catorze capítols. «Amb aquest llibre, doncs, afegit als anteriors, es pot dir que tindrem publicada l'obra poètica completa de Francesc Blancher, una obra que és testimoni d'uns temps que ell va viure, que és reflex de la seva ànima sensible i bondadosa i que és una mostra d'acurada i mestriosa versificació», afirma Josep Ruai i Vinyet en el pròleg. La Generalitat de Catalunya va concedir el 1990 la Creu de Sant Jordi a aquest poeta tan prolífic i tan rellevant, de grans conviccions cristianes. (C.C.)

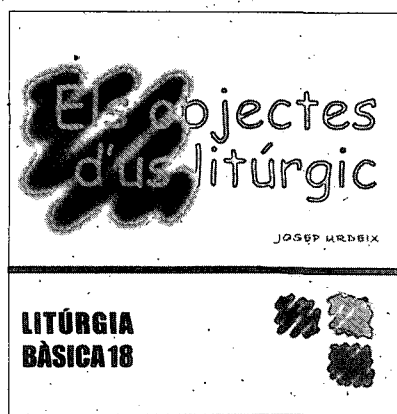
Francesc Blancher i Puig, *Espigolant. Recull de poesies inèdites*. Abadia Editors, Col·lecció Lluerna, Vilobí d'Onyar 2004, 429 pàg.



Objectes dels actes litúrgics

La col·lecció Litúrgia Bàsica del Centre de Pastoral Litúrgica presenta, d'una manera senzilla i comunicativa, competent i eficaç, realitats bàsiques de la celebració que practiquem els seguidors de Jesús. En aquesta ocasió, Mn. Josep Urdeix ha elaborat un diccionari d'allò més pràctic sobre objectes relacionats amb el culte eucarístic (el calze, la patena, el copó, el sagrari, la custòdia o el portapau) i objectes relacionats amb altres actes de culte (les crismes, l'encenser, l'aspersori, els reliquiariis, les campanes, l'anell episcopal o el bàcul). En total són quaranta-vuit els elements que s'hi expliquen. «Així, quan els hàgim d'anomenar, o bé quan ens hi referim en parlar-ne o bé perquè els hem de fer servir, no direm una cosa per l'altra, sinó que direm cada cosa pel seu nom», comenta l'autor en la introducció del volum. Més endavant, Mn. Urdeix puntualitza que «aquí només farem menció d'objectes; no ens referirem a elements arquitectònics ni als que són propis de les vestidures o ornaments litúrgics». (C.C.)

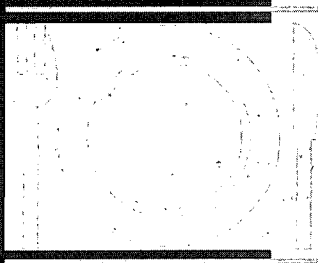
Josep Urdeix, *Els objectes d'ús litúrgic*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Litúrgia Bàsica, Barcelona 2004, 24 pàg.



Sardines amb espinacs

INGREDIENTS:

sardines
sal
espinacs
pinyons
tonyina
ou
farina



PREPARACIÓ:

Farem servir tres sardines per persona, però han de ser grosses perquè si no, no aniran bé. Primer de tot buideu-los els budells i traieu-los les espines amb els dits. Renteu-les bé, poseu-hi sal i farciu-les amb els espinacs que ja haureu bullit abans i barrejat amb pinyons i tonyina. Poseu-hi també una mica d'ou dur picat. Premeu bé les sardines ja farcides, enfarineu-les, passeu-les per ou i fregiu-les amb l'oli ben calent.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

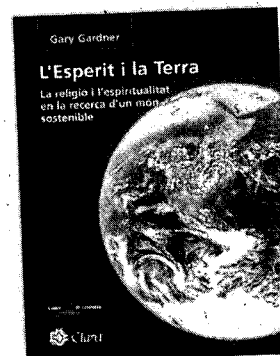
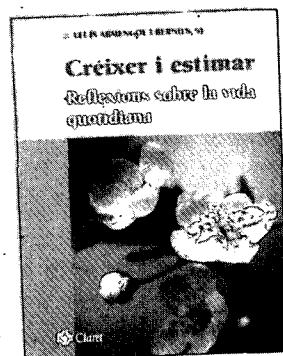


Roger de Llúria, 5 · 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 · Fax 933 174 830 · A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

Lluís Armengol Bernils
Créixer i estimar

Els nostres èxits poden ser ocasió per donar gràcies a Déu i per fer participar de la seva bondat les persones que ens envolten. Els nostres fracassos ens ajuden a recordar que aquesta terra no és terme sinó camí i que només n'hi ha un que no falla mai: el Senyor. Amb l'ajut del Senyor, totes poden ser ocasions per créixer i estimar més.

Col. Eines, 29. 128 pàg.

Gary Gardner
L'Esperit i la Terra
La religió i l'espiritualitat
en la recerca d'un món sostenible

La tasca de construir un món sostenible podria experimentar un avenç espectacular si les persones i les institucions religioses, d'una banda, i els ambientalistes i els defensors del desenvolupament sostenible, de l'altra, fessin seves les inquietuds bàsiques mútues.

Format: 13,5 x 18,5 cm. 88 pàg.

Jacinto Peraire
Adriano, el hermano
de los marginados

El hermano Adriano Trescents lleva 30 años atendiendo a los marginados en el barrio del Raval de Barcelona. Jacinto Peraire nos acerca a su figura a través de anécdotas y pequeñas historias de cada día: «Cartera en bandolera, en pleno Barrio Chino, camino de los bares, de las pensiones, de los tugurios... Repartiendo, con sencillez, simplemente amor.»

Col. Punto de encuentro, 11. 222 pàg.



La crítica literària d'aquesta setmana

Descobrir-se un mateix

El monjo benedictí alemany Anselm Grün té el do de penetrar immediatament en el cor, quan s'aborda la seva lectura. És allò que alguns anomenen «encertar en la sintonia de l'íntim batec de l'esperit». I, evidentment, en aquest text encerta plenament.

Per a qui el món de les il·lusions, siguin quines siguin, o el de construir «castells a l'aire», és de pura fantasia de vegades adolescent, el P. Grün ensenya que desitjar és una manera de viure, i de viure en plenitud. El contrari al pessimisme de Schopenhauer, per a qui la mort assetja a aquell que veu complerts, o frustrats, tots

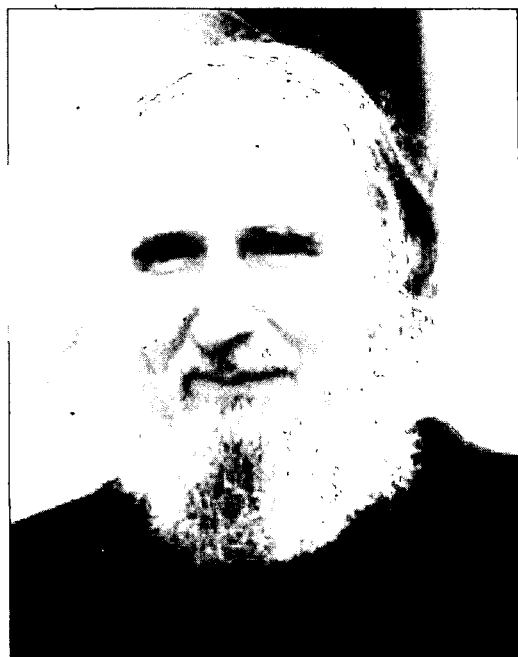
els seus desitjos i aspiracions.

El desig, ens diu, és el principi de tota transformació, treballa sense fer soroll, seriosament, reflexivament. La transformació té lloc en la trobada, en l'amor... Aquest prodigi no és obra nostra. Déu ho fa en nosaltres.

Començant per l'anàlisi del llenguatge

Anselm GRÜN,
El libro del deseo.

Sal Terrae, Santander 2004, 224 pàg.



Anselm Grün.

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Una nova visió de la sardana

El proper mes de setembre es començarà a divulgar un nou programa de televisió dedicat a la sardana. Aquest espai, de periodicitat setmanal, serà dinàmic, informal a les presentacions però seriós en els continguts, intentant cobrir els diferents àmbits del món de la sardana. Història, tècnica, competició, aplecs, cobles, compositors, anècdotes i curiositats i entrevistes defineixen els continguts dels espais o seccions d'aquest nou programa de televisió.

Aquest programa sardanista s'anirà oferint als espectadors de la xarxa de televisió locals del Consorci Local i Comarcal de Comunicació al llarg de 18 setmanes, seguint una iniciativa de la Federació Sardanista de Catalunya que també assessorarà aquesta producció i que compta amb la col·laboració del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat de Catalunya. Cada espai tindrà una durada d'uns 40 minuts i tindrà un tractament característic per fer-lo atractiu al punt de vista de la gent jove.

Les 44 estacions locals de televisió adscrites al Consorci i que difondran el nou programa sardanista a partir del mes

de setembre proper són: Més TV Tarragona, Alternativa TV Girona, Anoia TV Igualada, Canal 21 Roquetes, Canal 31 Tortosa, Canal 50 Sabadell, TV20 Terrassa, Olot TV, Pauils TV, TV Argentona, TV Costa Brava, TV Ripollès, TV Figueres, TV Mollet, Banyoles TV, TV Roses, Llobregat TV Esplugues, TV Ulldecona, TV Vilassar de Mar, TV Caldes, TV Centelles, Canal 4 de Berguedà, 25TV L'Hospitalet de Llobregat, TV Osona, Flaix TV, TV Rubí, TV Sant Cugat, Lleida TV, TV Girona, TV Godall, Canal 7 Santa Eulàlia de Ronçana, Teleban de l'Hospitalet de l'Infant, Tele Masos Móra la Nova, Vídeo Ascó TV, TV Tossa de Mar, Calella TV, El Vendrell TV, Matadepera TV, TV Piera, TV Maçanet, TV Sant Pere de Torelló, TV Vallirana i TV Blanes.

L'emissora encarregada de la realització d'aquest programa sardanista serà Visió 3 Amposta, que també forma part de la xarxa del Consorci. La producció d'aquests espais setmanals de sardanes a les emissores del Consorci és de més de 21.000 euros.

La «Rosa d'Or» d'Anglès

L'entitat i el grup Terranostra de Girona són, en gran part, l'aparador on es mostren les iniciatives i inquietuds d'un gran sardanista: Generós Mestres i Teixidor, que ha treballat en tots els àmbits de la sardana durant tota la seva vida: com a dansaire i cap de colla, com a responsable d'una entitat, com a monitor de nous dansaires, com a organitzador d'audicions i aplecs, com a dinamitzador cultural, sempre fidel a la sardana i a tot el que representa. Un aspecte remarcable, d'entre els molts mèrits que la seva activitat sardanista atresora, és el de fomentar la sardana entre els nens, amb la seva dedicació especial a formar nous dansaires i a promoure iniciatives per al coneixement de la sardana entre els més petits, com poden ser la convocatòria de concursos de dibuix i poesia infantil entorn de la nostra dansa. Dedicació i fidelitat són les característiques que fan de Generós Mestres un sardanista exemplar.

Generós Mestres ha estat generós amb la sardana i, ara, aquesta dedicació l'ha fet mereixedor del reconeixement dels sardanistes d'Anglès, que li han atorgat el guardó «Rosa d'Or». Amb la d'enguany ja són 43 les edicions d'aquest premi creat per l'Agrupació Sardanista Floricel. (C.C.)

de l'ànima, s'endinsa en aquest plantejament íntim intern sobre el que som, i el que voldríem ser, penetrant en la nostra intimitat, i arribant a aguarar alguna cosa que pugui ser més gran que el nostre propi cor.

No es tracta aquest llibre de la guia d'un camí que vagi descobrint, i descrivint, etapes, sinó d'una sèrie de suggeriments, que puguin servir de pautes per educar els nostres propis desitjos perquè arribin a ser autèntiques motivacions d'acció. Un element bàsic per a tot projecte humà, assumit en tota la seva complexitat, que ens situa en el col·lectiu d'homes i dones que s'adrecen a un Absolut, que ha de satisfer totes les seves il·lusions i... desitjos.

Som el que desitem? Aquest és el gran interrogant, i només obtindrem una

resposta vàlida si ens abandonem en el Gran Inspirador, que és Déu. «Com al mar, així a la teva mà, Senyor», ha escrit la poetessa Carmen Conde.

És el que es desprèn d'una lectura pacificadora, que il·lumina el nostre itinerari humà, per discernir quins són els signes d'identitat de la nostra pròpia vida.

Cristóbal Sàrrias

Catalunya Cristiana

Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara

només per 80,60€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 80,60€ per any

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Amb dos pagaments semestral de 40,30€

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:

CATALUNYA CRISTIANA

(Departament de Subscripcions).

Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona

Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

VACANCES

Misses a llocs d'estiueig de l'interior

✓ ALELLA

Parròquia de Sant Feliu

V.: 20.00 h, D.: 10.00h, 12.00 h, 20.00 h.

✓ ALMACELLES

Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè

V.: 21.00 h, D.: 10.00 h, 11.15 h, 18.00 h.

Suchs

D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ BAGÀ

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.0 h, D.: 11.00 h.

Santuari de Paller

D.: 10.00 h.

Residència

D.: 9.00 h.

✓ BANYOLES

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 10.00 h, 12.00 h, 20.00 h.

Monestir

V.: 18.00 h, D.: 9.00 h.

Sant Pere

V.: 19.00 h, D.: 11.00 h.

✓ BERGA

Parròquia de Santa Eulàlia

D.: 12.00 h,

Església de Sant Joan

V.: 20.30 h, D.: 10.00 h., 19.00 h.

Convent dels Franciscans

V.: 20.00 h, D.: 8.30 h, 11.30 h,

20.00 h.

Sagramentàries

V.: 19.30 h, D.: 11.00 h.

Santuari de Queralt

D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ BISBAL D'EMPORDÀ, LA

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 9.00 h., 20.00 h.

Convent dels Franciscans

V.: 19. h, D.: 11.00 h.

✓ BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç

V.: 20.00 h, D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ BORGES DEL CAMP, LES

Parròquia de l'Assumpció

V.: 20.30 h, D.: 12.00 h.

Capella del Carme, D.: 19.30 h.

✓ CABRILS

Parròquia de Santa Creu

V.: 19.30 h, D.: 9.00 h, 12.00 h,

19.30 h.

✓ CALDES DE

MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.

✓ CAMPRODÒN

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 8.00 h, 12.00 h,

20.00 h.

Capella del Carme D.: 10.00

✓ CASTELLAR DE N'HUG

Parròquia de Santa Maria

D.: 12.00 h.

✓ CASTELLFOLLIT DE

LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador

V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.30. h., D.: 9.00 h., 10.00 h., 12.00 h., 20.30 h.

Empúriabrava: Centre Cívic

V.: 19.00 h.

✓ CERDANYA, LA

Alp

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.

Bellver

Parròquia de Sant Jaume

V.: 20.00 h. (Santuari de Talló)

D.: 12.00 h.

Bor

D.: 13.00 h.

Das

D.: 10.00 h.

Prats

V.: 18.00 h.

Prullans

D.: 10.30 h.

Urús V.: 18.30 h

✓ FIGUERES

Parròquia de Sant Pere

V.: 18.00 h, 20.00 h, D.: 9.00 h,

10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.

Parròquia de La Immaculada

i St. Pau

V.: 20.30 h, D.: 11.30 h, 20.30 h.

Parròquia del Bon Pastor

V.: 20.00 h, D.: 9.00 h, 11.30 h.

Parròquia de la Sgda. Família

V.: 20.15 h, D.: 11.00 h.

Capella dels Desemparats

V.: 19.00 h, D.: 8.30 h, 10.00 h,

11.30 h, 19.00 h.

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 10.30 h.

✓ GARRIGA, LA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.30 h.

D.: 9.30 h, 11.30 h, 20.30 h.

✓ GUALBA

Parròquia de Sant Vicenç

V.: 19.30 h, D.: 12.00 h.

✓ GUARDIOLA DE BERGUEDA

Parròquia de Sant Llorenç

V.: 20.00 h, D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ LA JONQUERA

Parròquia de Santa Maria

D.: 12.00 h.

✓ LLANARS

Parròquia de Sant Esteve

V.: 19.00 h, D.: 10.30 h, 20.30 h.

✓ LLÍVIA

Parròquia de la Mare de Déu

dels Àngels

V.: 19.00 h, D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ MARTINET

Parròquia de Sant Eloi

V.: 20.00 h, D.: 12.00 h.

✓ MORELLA

Parròquia de l'Assumpció de

Maria (Basílica)

V.: 20.15 h, D.: 12.00 h, 18.30 h.

Parròquia de Sant Joan

Baptista

D.: 10.00 h.

✓ OLOT

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h, D.: 11.00 h, 12.00 h,

20.00 h. (vespres)

Temple del Carme

V.: 20.30 h, D.: 7.30 h, 9.30 h,

11.30 h, 20.30 h. (vespres)

Santuari del Tura

D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.

Divina Providència

V.: 18.30 h, D.: 18.30 h. (vespres)

El Cor de Maria

V.: 19.00 h, D.: 13.00 h.

Residència del Tura

V.: 18.00 h, D.: 11.00 h, 18.00 h.

(vespres)

Parròquia de Sant Cristòfol

(Les Fonts)

D.: 10.45 h.

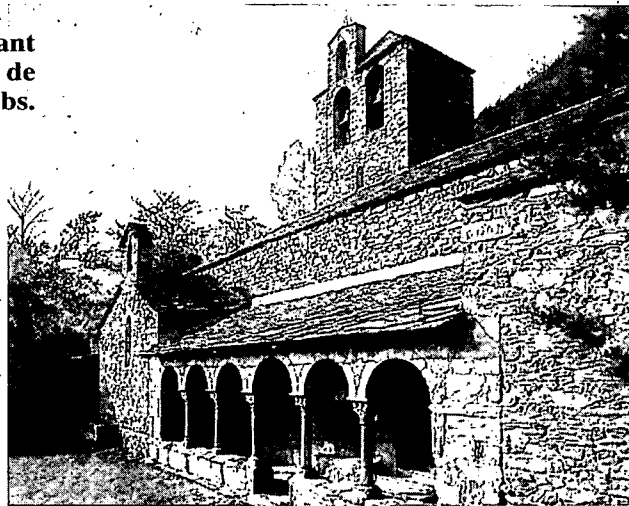
Sagràt Cor (Caputxins)

V.: 19.00 h, D.: 9.30 h,

Parròquia de Santa Maria

(Batet)

Sant
Jaume de
Queralbs.



D.: 12.15 h.

Parròquia de Sant Pere Màrtir

V.: 20.00 h, D.: 10.00 h.

Maria Reina, D.: 12.00 h.

Les Planotes

V.: 18.00 h.

Parròquia de Sant Roc

V.: 19.00 h, D.: 11.00 h.

✓ PALS

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.00 h, D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ PERALADA

Parròquia de Sant Martí

V.: 21.00 h, D.: 12.00 h.

✓ POBLA DE LILLET, LA

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h, D.: 11.30 h, 20.00 h.

Santuari de Falgars

D.: 13.00 h.

✓ PONT DE SUERT, EL

Parròquia de l'Assumpció

V.: 20.00 h, D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ PRADES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.15 h, D.: 13.00 h.

✓ PREMIÀ DE DALT

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.30 h, D.: 9.00 h, 11.30 h,

20.00 h.

La Cisa

V.: 18.30 h.

✓ PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 8.00 h, 10.00 h,

11.00 h, 12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ QUERALBS

Parròquia de Sant Jaume

V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.

Santuari de la Mare de Déu de

Núria

V.: 19.00 h, D.: 12.30 h.

✓ RIBES DE FRESE

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 9.45 (Residència

Geriatrica) 12.30 h, 20.00 h.

✓ RIPOLL

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 8.00 h, 11.00 h,

Parròquia de Sant Josep Obrer

V.: 19.00 h, D.: 12.00 h,

✓ VALL D'ARAN

Vielha - Parròquia de Sant

Miquel V.: 19.30 h, D.: 11.00 h,

19.30 h.

Baqueira - Parròquia Mare de

Déu de les Neus V.: 19.30 h.

Bossòst - Parròquia de la

Purificació de N. S. V.: 20.00 h.

D.: 12.00 h.

Salardú - Parròquia de Sant

Andreu D.: 11.00 h.

Les - Parròquia de Sant Joan

Baptista D.: 11.00 h, 19.30 h.

Arties - Parròquia de Santa

Maria D.: 12.30 h.

Betren - Parròquia de Sant

Serni D.: 9.00 h.

✓ VALLS D'ANDORRA

Canillo

D.: 11.30 h.

Soldeu.

D.: 10.00 h.

Santuari de Meritxell

V.: 18.00 h, D.: 12.30 h.

Encamp

Parròquia de Santa Eulàlia

V.: 19.30 h, D.: 12.00 h.

Parròquia de Sant Miquel

D.: 10.30 h.

Pas de la Casa, El

V.: 19.30 h, D.: 19.30 h.

Ordino

V.: 19.30 h, D.: 11.00 h, 19.30 h.

La Massana

V.: 20.15 h, D.: 10.00 h, 12.00 h.

Arinsal V.: 19.00 h.

Santa Coloma

D.: 10.30 h.

Sant Julià de Lòria

V.: 19.30 h, D.: 8.30 h, 11.30 h,

19.30 h.

Escaldes, Les

V.: 19.30 h, D.: 8.00 h, 11.00 h,

13.00 h, 19.30 h.

✓ ANDORRA LA VELLA

AGOST ÉS EL MES CONSAGRAT AL PURÍSSIM COR DE MARIA

Internet

• **MERCEDÀRIES.**— www.mercedariasmissionerasdeberiz.net és la pàgina de les Mercedàries Missioneres de Bériz, en la qual trobareu la seva història, la vida de la seva fundadora, etc.

Altres bisbats

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SACERDOTS.**— Del 30 d'agost al 4 de setembre, dirigits per Àngel Moreno, a les benedictines d'Aranda de Duero. Més informació: tel. 947 208 440.

• **TAIZÉ.**— Trobades de joves a Taizé durant els mesos d'agost i setembre. Condicions per participar-hi: fins als 14 anys, només poden anar-hi acompanyats amb la família; de 15 o 16 anys, han d'anar-hi acompanyats per un responsable major de 20 anys i del mateix sexe; de 17 a 29 anys, només cal apuntar-s'hi (grups de reflexió, treball, silenci o cor); de 30 o més anys, només poden anar-hi una setmana a l'any. Més informació: Equip d'Acollida, dilluns, dimecres i divendres, de 19.30 a 21.00, tel. 934 873 994 o Delegació de Pastoral de Joventut, tel. 933 011 277, a/e: djoventut@infonegocio.com.

• **XXIX JORNADES NACIONALS DE DELEGATS DE PASTORAL DE LA SALUT.**— Se celebraran del 20 al 23 de setembre, a Madrid, amb el tema *Los profesionales de la salud. Los necesitamos. Nos necesitan*. Més informació: tel. 913 597 861.

• **TROBADA «EXPERIENCIA DE DIOS».**— Impartida pel P. Ignacio Larrañaga del 10 al 15 d'octubre a Loiola (Guipúscoa). Més informació: Mercedes Leis, tel. 976 216 389.

• **UNIVERSITAT DE COMILLAS.**— Organitza d'octubre del 2004 a novembre del 2005 el Màster en Cooperació, Desenvolupament Sostenible i Ajuda Humanitària. Més informació: tel. 917 343 950.

Barcelona

• **ASSOCIACIÓ AMICS DE L'ORGUE DE SITGES.**— El 26 d'agost, a les 22.30, dins del cicle «Els orgues de Catalunya», concert d'orgue (Neil Cowley), flauta de bec (Clara Cowley) i violí (Pere Cowley). Lloc: parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges.

• **THE KING'S SCHOOL SYMPHONY ORCHESTRA.**— Fa dos concerts gratuïts l'1 de setembre, a les 20.00, a la catedral de Barcelona, i el 3, a les 18.00, a l'església dels salesians de Sant Josep (c/ Sepúlveda, 68 - Barcelona).

• **RECÉS.**— Del 22 al 31 de setembre, dirigit pel P. Gabriel Villanova, s.j., a la casa d'exercicis de Sarrià. C/ Carrasco i Formiguera, 32 - Barcelona, tel. 932 058 134, fax 932 058 135, a/e: cexercicis@sjtar.org.

• **JORNADES SOBRE ADOLESCÈNCIA.**— Seran del 30 de setembre a l'1 d'octubre, sobre *Urgències, crisis i talls biogràfics en les adolescències*, a l'auditori de l'edifici docent Sant Joan de Déu (Esplugues de Llobregat). Organitza: Escoles Universitàries de Treball Social i Educació Social Pere Tarrés, Universitat Ramon Llull; Fundació Cassià Just i Fundació Sant Joan de Déu. Més informació: tel. 934 152 551.

• **GRUP UNIFICACIÓ PASQUA.**— Pregària setmanal per a la unitat dels cristians: tots els dimecres, a les 19.15, a la parròquia major de Santa Anna, c/ Rivedeneyra, 3 - Barcelona; tots els dissabtes, a les 17.00, a la parròquia de la Puríssima Concepció, c/ Aragó, 299 - Barcelona.

Girona

• **FONTANA D'OR.**— La Fundació Caixa de Girona organitza, dins de l'exposició «Viure a palau en l'Edat Mitjana», una sèrie d'activitats paral·leles: el 19 d'agost, i 2 i 16 de setembre, visita teatralitzada; el 26 d'agost i 9 de setembre, visita guiada. Més informació: c/ Ciutadans, 19 - Girona, tel. 972 209 836, fax 982 209 414, web: fundacioaixadegirona.org.

Solsona

• **III ACADEMIA INTERNACIONAL DE MÚSICA DE SOLSONA. AIMS.**

FESTIVAL DE MÚSICA DE LA CATALUNYA CENTRAL.— El 22 d'agost, a les 19.00, concert de les joves promeses Kàtia Novell (violí) i Lluís Parés (piano) al Teatre Comarcal de Solsona; el 23, a les 22.00, concert dels alumnes d'Aims a Guixers; el 24, a les 22.00, concert dels alumnes d'Aims a Sant Esteve d'Olius.

Tarragona

• **FESTA DE SANT MAGÍ.**— Els actes tindran lloc a l'ermita del Portal del Carro de Tarragona: el 18 d'agost, a les 18.30, arribada de l'aigua procedent de les fonts del santuari de Sant Magí de Brufaganya; a les 19.00, a la Rambla Nova, benedicció de l'aigua a càrrec de Mn. Francesc Gallart, sacerdot de l'ermita de Sant Magí; el 19, a les 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00 i 10.00, missa; a les 11.00, missa concelebrada pels sacerdots de les parròquies de Tarragona que presidirà Miquel Barberà; administrador diocesà; a les 19.30, processó; el 20, a les 19.00, comença la

segona novena, rosari, eucaristia, oracions a sant Magí i cant dels goigs.

Terrassa

• **EXERCICIS ESPIRITUALS.**— Per a homes i joves, des de 17 anys, del 15 al 20 de novembre, a la casa Ntra. Sra. de Montserrat, plaça Font del Lleó, 21 - Caldes de Montbui, tel. i fax 938 654 496.

Urgell

• **SEMINARI DEL POBLE DE DÉU.**— El 28 d'agost, d'11.00 a 13.00, aula oberta sobre *El silenci interior, un rept*. Lloc: Casal Sant Martí, pl. Església, s/n - Campelles, tel. 972 727 288, web: www.spdd.org.

Vic

• **COVA DE MANRESA.**— Exercicis espirituals del 15 al 24 de novembre, en grup, dirigits pel P. J. Maristany, s.j. Més informació: tel. 938 720 422, fax 938 729 116, a/e: covae@terra.es.

Anuncis per paraules

3a EDAT

RESIDÈNCIA en una torre per a 24 àvies per a estades llargues i curtes. **Centre de dia**, segons les necessitats de cada família, fins i tot, per hores, també festius i caps de setmana. Tel. 932 039 740 Isabel.

DIVERSOS

ADVOCADA especialista en nul·litats matrimonials i separacions. 1a visita gratuïta. Tel. 934 510 707.

COMPRA I VENDA

COMPRO SEGELLS, monedes, postals, cromos i joguines. Tel. 933 578 394.

PARTICULAR COMPRA mobles, quadres, joguines, llibres i objectes antics. Tel. 635 344 688.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

APADRINAMENT

AL'ARGENTINA i, més concretament a Formosa, hi ha unes religioses de l'Institut Sant Josep que s'han quedat sense padri i desitgen, de tot cor, rebre *Catalunya Cristiana*. El preu d'una subscripció a l'Argentina és de 178,30 euros. Ingresseu el que bonament pugueu, entre tots arribarem a aquesta quantitat i, fins i tot, la superarem. Hi ha altres missioners que estan a punt de quedar-se sense padri. Podeu fer les vostres aportacions fent un ingrés al compte: 2100 3013 20 2200391741. Cal que indiqueu nom i «apadrinament missioner».

DESCOBRIU *Catalunya Cristiana*, cada setmana. Visiteu la nostra web: www.catalunyacristiana.com.

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 26 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ SIGNIFICA UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la tasca humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.



18.03 euros mensuals ho poden fer possible



DELEGACIÓ DE LA FUNDACIÓ CRISTIANA PER A

NENS I GENT GRAN

C/ Arrabal, 13, bajo A - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 544 750 - 983 545 206 - Fax 983 544 750 e-mail: fcnaes.org

Si voleu anunciar-vos, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho juntament amb un gir postal o xec bancari de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 Barcelona.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ..... C. P.

TÈLFON SETMANES

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 1,50 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 3,00 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 4,50 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 6,00 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 7,50 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 9,00 €

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 10,50 €

Destacat (+2,70 €): ☐ Requadrat, ☐ Trama, ☐ Negreta
(16% d'IVA INCLÒS)

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions contínues (mínim 16€).

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

El doctor Tarrés, a prop (3)

Home de cor indivís

—I tu, Tarrés, no tens promesa?
—Sí, contestà ràpid l'interpel·lat.
—Qui és?
—La meva xicota és la Federació.

Aquest breu diàleg consignat pel pare Romuald Díaz i Carbonell en la seva biografia del doctor Tarrés (pàg. 67) revela el lliurament absolut d'aquest a la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Però la seva arrel primera cal situar-la alguns anys abans, en la nit de Nadal del 1927, a Monistrol de Calders, on el jove metge feia sup·lències. Sempre va considerar aquell moment com un dels més importants de la seva vida: «Sentia —escriuria després ell mateix— que el Senyor em demanava un gest de generositat... que el Senyor em demanava que fes vot perpetu de castedat... Senyor, vaig dir, si depèn de mi, ja està fet.» Què tenia la Federació per encarnar als ulls enamorats de Tarrés la persona de Jesús, a la qual havia decidit de dedicar en exclusiva la seva vida?

Els anys 30 del segle passat van conèixer una florida esplèndida de moviments apostòlics arreu d'Europa. La JOC va ser-ne el model més acabat i més dinàmic. Mossèn Albert Bonet (1894-1974), sacerdot diocesà de Barcelona, s'hi sentí profundament interessat. Va emprendre una gira per diversos països per tal de conèixer de prop aquelles noves formes d'apostolat juvenil i va anar publicant-ne les seves impressions al diari catòlic *El Matí*, en una sèrie d'articles, de gran repercussió, titulada *Un viatge de cara als joves*. D'aquí va néixer el projecte de la Federació de Joves Cristi-

ans de Catalunya. Tarrés en va ser un dels primers impulsors i, en alguns aspectes, el més decisiu. Per començar, va ser membre del seu grup número 1, que portava el nom de *Torras i Bages* i tenia per consiliari mossèn Ricard Penina (1890-1952).

Esmentaré, de manera molt breu, cinc trets —en part encara imitables avui i en part irrepetibles— que defineixen, substancialment, la Federació del doctor Tarrés.

1. Era, no cal dir-ho, un moviment per als joves. Però era també —i aquí trobem ja un dels seus punts diferencials— un moviment totalment gestionat pels joves. Havia assumit plenament el lema de la JOC: «Entre ells, per a ells, per ells.»
2. Estava profundament inculturada en la mentalitat dels joves del seu temps i en les seves aspiracions. Això era possible, naturalment, perquè existien una mentalitat i unes aspiracions comunes dels joves —més enllà de l'afany de passar-s'ho bé— i aquestes resultaven constatables i formulables. La JOC partia de la reivindicació de la dignitat de l'obrer amb totes les seves conseqüències. La Federació incorporava l'esperit de renaixença catalana que engrescava aleshores la vida civil del país i li donava una gran vigoria... També amb totes les conseqüències. Es tractava, en tots dos casos, d'aspiracions que ja es donaven en els joves. El moviment les assumia i els oferia una resposta en profunditat —l'home nou de l'Evangeli— que transcendia, sense anul·lar-los, els diversos programes socials.

Ficció... tot ficció

És molt reconfortant comprovar de quina manera la nostra societat es mostra interessada d'una manera crítica i madura per tots els conflictes mundials existents, sense oblidar-ne cap d'ells. Tothom ha tingut l'oportunitat d'observar les grans manifestacions convocades per totes les forces polítiques a les nostres ciutats reclamant la fi del sagnant conflicte de Somàlia. Era commovedor veure com els centenars de milers de manifestants estaven altament informats de la magnitud i les característiques d'aquella guerra. També val la pena veure com els mitjans de comunicació de masses informen diàriament i al detall de l'evolució de conflictes com el d'Algèria, el del Congo i el del Kurdistan. D'aquesta manera, sense deixar caure en l'oblit aquests conflictes, els telespectadors els tenen ben presents i s'assabenten del món on viuen.

Trobo que la resposta ciutadana a les massacres de Txetxènia és exemplar, i que les protestes irades contra la política de mà dura del president rus són de justícia. El mateix puc dir de la reacció massiva de rebuig a les guerres de tots prou conegudes del Sudan, Costa d'Ivori, el Nepal o Colòmbia. Hem d'estar molt orgullosos que la societat mostri aquesta coherència, i que surti al carrer no només per demanar la pau a l'Iraq, sinó per totes i cadascuna de les guerres del món. És igualment tranquil·litzador presenciar com ens fem ressò de la mateixa manera i amb la mateixa celeritat davant d'una matança en un poble perdut d'Uganda que en una base americana de Bagdad. Sí, amb totes aquestes característiques podem assegurar que la nostra societat ha deixat l'infantilisme per entrar a l'edat adulta.

Eduard Brufau

Ara mateix

Rauxa

**¿QUIERE DESCANSAR
Y LEVANTARSE
COMO NUEVO?**

**Llame al
93 757 82 98**

**Grandes ofertas
agosto y septiembre:**

**No lo dude: aproveche esta oportunidad,
la mejor inversión para su salud:**

Colchón Eliocel 40

**DESDE
260 €**

**TENEMOS TODAS
LAS MEDIDAS DE
MATRIMONIO E INDIVIDUALES**

**Y además les ofrecemos
SOMIERES ARTICULADOS
MANUALES Y ELÉCTRICOS
(precios
excepcionales)**



**FINANCIAMOS HASTA 36 MESES
CONCIERTE SU ENTREVISTA SIN COMPROMISO**